

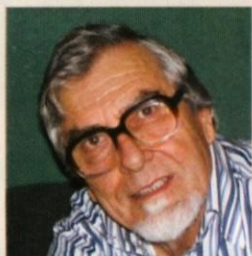
logaške novice

Glasililo občine Logatec, 19. februar 2008, letnik XXXIX, št. 1-2

- Županov novoletni sprejem
- K Notranjski regiji
- Podeljena občinska priznanja
- Detel obletava svet
- Tisoči nastop Logaškega okteta
- 20 let Adoramusa
- O kulturnem poslanstvu
- Božični čas
- Mažorete na državno prvenstvo
- Tekачi v spopad za najboljše dosežke
- Logaški koledar

Mislino širše in... (prosto po Delu)

Ob novem letu smo nazdravili predsedovanju Evropski zvezi, šengenju, ERC-ju, dražjim nafnim, mlečnim, mesnim in žitnim derivatom, skratka, inflaciji, za katero zlepa ni najti krivca. Zato le s splošno stavko bo moč zadati smrtni udarec inflaciji, so rekli in se odločili za stavko v gospodarskem sektorju s prevozniki vred, med sodniki, učitelji, birokrati, cariniki in celo policaji. Zakaj pa

ne? Seveda, vsi imajo ustavno pravico do stavke. Škoda, da se policaji ne odločijo za stavko na martinovo ali vsaj na pustno soboto. – Pa kaj ko je po tolikem ropotanju na vsem lepem prišlo do »razumnega« kompromisa, kjer so bili vsi zmagovalci: delojemalci in delodajalci. In tako je šla mimo pustna sobota. No, nekaj malega inflacije nam bo pridelal še ELES, ki nam bo podražil elektriko, kar mu narekuje 30 milijonom dobička iz leta 2007!?

In kako tedaj iz inflacijskih zadreg? Preprosto: tistim od spodaj in tistim vmes se bo navrglo nekaj miloščine, da se nam ne bi preveč smilili. Ali zasmiliti se nam morajo ministri in poslanci, ki jim bodo plače – več tisoč evrov na mesec – znižali od 2 do 5% in jim tako resno ogrozili standard. Upokojenci so pa sploh na najboljšem; njim se ni treba ničesar bati, razen **matilde** (prosto po izjavi bivšega državnega sekretarja na Mi-

nistrstvu za delo Marka Štrovs – strovs smo v naši vasi rekli nekemu, ki se mu je v glavi kdaj pa kdaj kaj zameglilo!).

Ja, ja, pa vendar matilda ni prav nič izbirična. Navzlic temu pa naša država še ni umrla. Je pa država, tudi naša, slab gospodar. To bo najbrž res, saj tako poslušamo dan za dnem, leto za letom z vseh koncev. Zato se naj država čim prej umakne iz gospodarstva, ampak tako, da bi se iz gospodarstva ne umaknila. Tako nekako je tudi s pokrajinami: pokrajine ja, ampak rajši ne!

Zato ni čudno, da se ob dnevu človekovih pravic se vsevtilj naglašja, da smo – vsi različni, vsi enakopravni, da je raznolikost bogastvo družbe. Kaj pa drugače! Tu ni nič spornega. Seveda, če ne bi ta ali oni ali celo premnogi ne bili prepričani v tiste sorte raznolikost, v kateri ne bi smeli misliti raznoliko, pač pa enotno, čim bolj enovito. Tako kot nekdanji oče naroda, ki je prepričan, da demokratični procesi v Sloveniji v devetdesetih letih 20. stoletja niso posledica delovanja Nove revije in oporečnikov, temveč so vzniknili iz težnje po demokratičnih procesih, ki jih je porodila sama komunistična partija. No, to se pa sliši nekako tako, kot bi nas kdo prepričeval, da je krdelo volkov božalo trop jagenjčkov.

Pri vsem tem ima Delo celo prav, ko nas sili, da mislimo širše. Le kaj se bo zgodilo, če bomo mislili tudi globlje? Potem se nam bržčas ob največji gospodarski rasti, ob najnižji brezposelnosti in ob zgodovinskem proračunskem prispevku ne bo zgodila najvišja inflacija.

Urednik

Dober dan – gospod župan!

Naravnost iz županove pisarne

Kako in kaj z odpadki?

Župan Janez Nagode

Kot pravi župan Janez Nagode smemo odlagališče odpadkov pod Ojstrim vrhom uporabljati le do 15. julija 2009, čeprav bo tam še dovolj prostora za deponijo. Navedenega datuma namreč preteče dovoljenje tudi vsem drugim odlagališčem po Sloveniji, razen tistim, ki imajo status regijskega odlagališča. Naša občina je naslovila vlogo za pridobitev statusa regijskega odlagališča na Ministrstvo za okolje in prostor (MOP) – Agencijo za okolje. Ta vloga je bila zavrnjena z utemeljitvijo, da geološki razlogi – kraški teren – niso primerni za deponijo odpadkov. Občina je nato pritegnila k projektu ustrezne strokovnjake, geologe, ki dokazujejo geološko primernost zemljišča za regijsko odlagališče. Naša prizadevanja za pridobitev statusa regijskega odlagališča podpirajo tudi občine Cerknica, Loška dolina, Bloke, Vrhnika, Borovnica, Log-Dragomer in celo Žiri in

Gorenja vas, toliko bolj zato, ker je MOP napovedalo, da bodo morale vse notranjske občine po 15. juliju 2009 odvažati odpadke v Trebnje.

Skupaj z navedenimi občinami si naša občina aktivno prizadeva za organizacijo skupnega centra za predelavo odpadkov. Cilj ustreznega sortiranja in predelave naj bi omogočila minimalno količino odpadkov, in sicer od 13 do 17% od 40.000 ton odpadkov letno, kolikor jih imajo sedaj vse navedene občine skupaj. Ta projekt nameravata podpreti tudi občini Idrija in Cerkno. Naša občina že opredeljuje lokacijo za predelavo odpadkov zunaj deponije. Ker pri predelavi odpadkov ne gre za ekološke sporne emisije, bi bila za ta namen primerna industrijska cona. Ločevanje odpadkov bi opravili že na izvoru (gospodinjstva, gospodarski in drugi dejavniki), za kar bi imeli na voljo več različnih posod za zbiranje odpadkov. Glede na to, da je kompostarna na Vrhniki že močno zasedena, bi se dogovorili za kompostiranje bioloških odpadkov v Cerknici.

Težak projekt

Potem ko so bili po dolgih in napornih postopkih pridobljeni vsi potrebni dokumenti za širitev prostorov za Zdravstveni dom – sklenjeni so bili tudi dogovori s pristojnim ministrstvom za sofinanciranje projekta –, je občina objavila razpis za oddajo gradbenih in obrtniških del. Tako vse kaže, da bo lahko v marcu sklenjena pogodba z izbranim izvajalcem del, če ne bo posebnih pritožb, seveda. Zaradi gradbenih posegov v nekatere prostore Zdravstvenega doma, bi utegnili gradnja v mnogočem ovirati normalno delo. Da bi pa zdravstveno delo teklo kar najmanj moteno, si občina z Zdravstvenim domom prizadeva poiskati kolikor se da ustreznečasne nadomestne prostore.

Na naslovnici: Tako nas vidijo od zgoraj.

Foto: Matjaž Žnidaršič

Utrujena čistilna naprava kliče po novi.

Z zmernim optimizmom do čistilne naprave.

Na podlagi pogodbe med 13 občinami za skupno pripravo projektov za zajemanje in čiščenje voda zahodnega dela porečja Ljubljane bo februarja sestanek projektne skupine za skupni dogovor, ki naj določi, s katerimi projekti bomo najprej kandidirali na kohezijska sredstva iz Evropske unije. Izbor bo opravljan med 51 projekti, ki skupaj veljajo (brez DDV) 76,5 milijonov €. »Seveda, vsi projekti še niso tako daleč s pripravo, da bi se lahko lotili gradenj, zato ta čas predlagamo za izbor 16 projektov, ki so pripravljeni za skupni projekt v vrednosti 44 milijonov €. V tem skupnem projektu konkurira tudi naša občina za 4,7 milijonov €, kar bi zadoščalo za izgradnjo nove čistilne naprave in kanalizacije Gorenji Logatec-Kalce,« je z zmernim optimizmom menil župan Janez Nagode.

Martin Koren

Izza svetniških klopi

K Notranjsko-kraški razvojni regiji!

Na seji občinskega sveta 14. februarja se je odvijala razprava od Komunalnega podjetja preko »Škrljevega vinotoča«, prostorsko ureditvenih pogojev, razveljavljenih občinskih taks, prijaznejše pozidave do letnih programov in pravilnikov

J. Nagode

Odlok o ustanovitvi ali uskladitvi Odloka o ustanovitvi Komunalnega podjetja?

Predlog odloka o ustanovitvi javnega podjetja Komunalno podjetje Logatec, ki ga je predstavil župan **Janez Nagode**, je že pri prvi obravnavi naletel na odločne ugovore opozicije, češ da postopki sprejemanja odloka niso skladni s postopki ustanavljanja javnega podjetja, k čemur sicer napeljuje Predlog odloka. Opozicije ni prepričalo niti prepričevanje predlagatelja, da gre s predlogom odloka izključno za nujno prilagoditev Odloka o ustanovitvi javnega podjetja z zahtevami Zakona o gospodarskih družbah. Zato je **Ladislava Furlan**, SDS, v imenu opozicije (SDS, N.Si in Liste za Logatec) zahtevala umik Odloka iz postopka.

L. Furlan

Koalicija (SLS, LDS, Neodvisne liste) je (v nasprotju s priporočilom vlade) z amandmajem vrnila župana v nadzorni svet Komunalnega podjetja in končno sprejela Predlog odloka o ustanovitvi JP Komunalno podjetje Logatec.

Stanovanjsko trgovski objekt namesto »Škrljevega vinotoča«

Mojmir Slaček iz Urbi, d.o.o., ki je izdelalo prostorski akt, je pojasnil vsebino Odloka o podrobnem prostorskem načrtu za urejanje dela DL J2 C1 Tržaška cesta – območje nekdanji Škrljev vinotoč. Odlok predvideva rušenje vinotoča in gradnjo stanovanjsko trgovskega objekta. Lokacija je komunalno

opremljena, dopušča 9 parkirnih mest ob novem objektu in garaža v kletnih prostorih. Skratka, svetniki so v prvi obravnavi podprli Odlok, ki bo omogočil prijaznejšo podobo urbane ureditve ene najbolj neestetskih upodobitev Tržaške ceste.

Spremembe in dopnila k Odlokom o prostorsko ureditvenih pogojih

Tako rekoč v paketu so svetniki zajeli v prvo obravnavo troje Predlogov o spremembah in dopolnitvah Odlokov o prostorsko ureditvenih pogojih: za ureditveno območje naselja Logatec, za ureditvena območja naselij v Občini Logatec ter za naselje Hotedršica. Pri vseh treh odlokih je šlo za uskladitev z Zakonom o načrtovanju prostora in z Zakonom o gradnji objektov, nanašajoč se na komunalno in energetska opremljanje in urejanje ter oblikovanje gradbenih parcel. K predlogom, ki jih je predstavila mag. Katja Žagar, višja svetovalka, so prispevali svoje pripombe, pojasnila ali vprašanja **Marjan Gregorič**, SD, **Bibijana Mihevc**, SLS, **Dušaj Černigoj**, Neodvisna lista za Notranjsko in **Ladislava Furlan**, SDS. Zaradi obsežnosti problematike vseh treh odlokov je župan predlagal dodaten čas (do 3. marca) za preučitev in pripravo pisnih predlogov na predlagane spremembe, ki naj jih upošteva predlagatelj odlokov o spremembah in dopolnitvah vseh treh Odlokov o prostorsko ureditvenih pogojih za II. obravnavo, vključujoč tudi pripombe s seje.

M. Gregorič

Razveljavljen odloč o občinskih upravnih taksah

Mag. Maja Lukan Lapornik ni imela težkega dela s prepričevanjem svetnikov, saj so Odlok o razveljavitvi Odloka

M. L. Lapornik

o občinskih upravnih taksah sprejeli po skrajšanem postopku soglasno brez kakršnekoli razprave.

Zaradi omejevanja preobsežne pozidave

Na pobudo Upravne enote Logatec je Marjan Gregorič, SD, predsednik statutarne pravne komisije, predstavil Predlog za sprejem obvezne razlage 42. in 48. člena Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorsko ureditvenih pogojih za ureditveno območje naselja Logatec. Z obvezno razlago omenjenih dveh členov bi omejevali preveliko pozidavo v Logatcu, s čimer naj bi dosegli občanom prijaznejšo gradnjo. V razpravi so se oglasili Ladislava Furlan, SDS, Čuk, SLS, in Bibijana Mihevc, SLS.

B. Mihevc

Svetnikom so se zdele predlagane spremembe, ki jih je predlagala Mihevčeva, in so se nanašale na obseg vrstnih gradenj in gradenj v nizu ali dvojčkov, vredne vnosa v predlagano besedilo, kar so tudi soglasno potrdili.

Od Ljubljanske k Notranjsko-kraški razvojni regiji

Župan je predlagal občinskemu svetu v sprejem odločitev za sodelovanje v programskem obdobju 2007-2013 v Notranjsko-kraški regiji. Na podlagi te odločitve izstopa iz nadaljnjih aktivnosti Ljubljanske razvojne regije. Odločitev je župan podkrepil z neprimerno ugodnejšimi možnostmi za pridobivanje sredstev za razvojne vzpodbude iz sredstev Evropske unije v regiji, ki velja za izrazito nerazvito. Tej regiji, ki vključuje le šest občin, bo v letih 2007-2009 namenjenih za razvojne programe več kot 7 milijonov nepovratnih evrov. Za razvojne programe naše občine bi do 2013. leta pričakovali od 800 tisoč do milijona evrov nepovratnega denarja. Utemeljitevni razlogi so bili tako prepričljivi, da je svet soglasno pritrdil županovemu sklepu, po katerem želi občina Logatec v programskem obdobju 2007-2013 sodelovati z Notranjsko-kraško regijo.

N. Malavašič

Na hitro tudi z dvema letnima programoma in novima pravilnikoma

Za svetnike so bile prepričljive tudi predstavitve občinskega letnega programa kulture in občinskega letnega programa športa, ki ju je predstavila Bibijana Mihevc, predsednica odbora za šolstvo, šport in kulturo, pa tudi predstavitve Pravilnika o sofinanciranju kulture, ki ga je zagovarjala višja svetovalka Nevenka Malavašič in Pravilnika o sofinanciranju turističnih programov, ki ga je utemeljevala koordinatorka Renata Gutnik.

In še sklepna soglasja

Med temi so svetniki najprej sprejeli Načrt razvoja odprtega širokopasovnega omrežja elektronskih komunikacij in dokument identifikacije investicijskega projekta načrta razvoja odprtega širokopasovnega omrežja, ki ga je pojasnjevala višja svetovalka Mateja Čuk in odpira možnost za prijavo občine na razpis za pridobitev sredstev za ustrezne razvojne projekte.

Na podlagi utemeljitev višje svetovalke Zvonke Moljk so svetovalci soglasno potrdili tudi program prodaje in menjave nepremičnin ter ukinitve javnega dobrega.

M. Čuk

Na predlog komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja je svet izvolil v Svet za varstvo uporabnikov javnih dobrin tri predstavnike, in sicer: Borisa Čičmirka, Mojco Pišljara in Andreja Zelenca.

Svetniške skupine pa morajo do naslednje seje občinskega sveta pripraviti predloge treh kandidatov za Svet Osnovne šole Rovte in Knjižnice Logatec.

In čisto na koncu še popotnica za domače branje

Župan Janez Nagode je sklenil zasedanje sveta z zajetnim gradivom (blizu 150 strani dokumentacijskega gradiva!), ki ga je namenil in priporočil svetnikom v branje in predstavlja pisne odgovore župana na svetniška vprašanja z decembrske seje. Odgovori se nanašajo na vprašanja: 1. Pekova hiša – Rovte; 2. Zdravstveni dom Logatec – obnova, rekonstrukcija, posodobitev, širitev; 3. II. faza OŠ Tabor Gorenji Logatec; 4. Kohezijski skladi – EU; 5. Razvojna sredstva v obdobju 2007-2013; 6. Prisotnost predstavnikov ustanovitelja na sejah javnih zavodov, 7. Plača podžupana; 8. Volitve v Državni svet.

Martin Koren

Gregorjevo 2008

Gregorjevo 2007.

Foto: D. Malavašič

Priprave na letošnji Gregorjev semenj so v polnem teku. Tematika, ki bo v soboto, 15. marca, ne glede na vreme, polnila kulturni program in vsebino stojnic, je povezana z naravnim, sonaravnim – bio in eko. Tudi letos bo Gregorjev semenj spremljala lepa bera spremljajočih dogodkov, na katere ste – kakor na sam sejem – vabljeni vsi. S seboj prinesite dobro voljo in skupaj z organizatorji upajte na lepo vreme.

Renata Gutnik

Prisrčni novoletni sprejem

Kot je že leta in leta v navadi je 20. decembra 2007 logaški župan Janez Nagode pripravil prisrčen novoletni sprejem v Narodnem domu – Na večerni slovesnosti je bil izveden tudi presenetljiv koncertni program

Pevski zbor Krog z zborovodjem P. Malavašičem

To bo pa gotovo kaj dobrega.

Na sprejemu tudi trenutki za zaupni pogovor.

Župan je na slovesen prazničen sprejem povabil svetnike občinskega sveta, prejemnike občinskih priznanj, predstavnike političnih strank, verskih skupnosti, delavce občinske uprave in upravne enote ter druge pomembne goste, med njimi državnega poslanca Stanislava Brenčiča.

Županov praznični nagovor.

Na prijazni, praznično zasnovani sceni je župan Janez Nagode uvodoma pozdravil vse prisotne in jim zaželel veselo praznovanje božiča in državnega praznika – dneva samostojnosti in enotnosti – ter srečno, zdravo in uspešno novo leto 2008.

Po županovem pozdravnem nagovoru je žlahtno presenetil imeniten mešani komorni zbor Krog iz Ljubljane pod vodstvom Primoža Malavašiča, sicer ravnatelja logaške Glasbene šole. Primož Malavašič se je že dobro uveljavil kot dirigent tudi zunaj logaške občine in prejel kar nekaj odmevnih priznanj. Ta večer se je zbor, sestavljen iz mladih pevk in pevcev, predstavil poslušalstvu z resnično mladostno svežimi glasovi. Zbor je bil prepričljiv v vseh elementih vokalnega muziciranja. V zboru poje tudi Logatčanka, obojavna sopranistka Urška Nagode; ostali pevci so večinoma iz Ljubljane ali iz bližje in daljne okolice te naše – slovenske prestolnice.

Po koncertu so bili vsi udeleženci sprejema povabljeni v Prešernovo dvorano na prijazno družabno srečanje, na katerem so dobrosrčno nazdravili božičnim in novoletnim praznikom ter še drug drugemu.

Albin Čuk

Podeljena občinska priznaja športnikom

Prejemnika občinskega priznanja J. Bolčina in B. Comino med olimpijonom M. Cerarjem (levo) in županom J. Nagodetom (desno).

Foto: F. Bogataj

Prvi občinska priznanja za dosežke v športu

Soboto, 26. januarja, na dan športa, je Občina Logatec podelila Janezu Bolčinu in Bogdanu Cominu občinsko priznanje za življenjsko delo na področju športa. Častni gost na slovesnosti je bil naš nekdanji vrhunski športnik – olimpijonek Miro Cerar. Slavnostno je prisotne in še posebej prejemnika priznanj nagovoril logaški župan Janez Nagode.

Svečano prireditev je skozi kulturni program, ki ga je prispevala OŠ 8 talcev, športno in domiselno vodil Janez Podjed. – Čestitkam obema prejemnikoma občinskih priznanj se pridružuje tudi uredništvo Logaških novic.

(O utemeljitvah prihodnjic)

Besedilo in foto: Franjo Bogataj

Ob letošnjem prazniku kulture

Februarsko priznanje Nataši Prestor

Na občinski slovesnosti ob prazniku kulture 6. februarja je prisotnim spregovoril župan Janez Nagode. Med kulturnim programom, ki so ga oblikovali Logaški oktet, recitator Janez Podjed, Tamburaška skupina Glasbene šole Logatec, Gledališka skupina OŠ Tabor in napovedovalec Miroslav Leskovec je župan podelil Februarsko priznanje Nataši Prestor za izjemne dosežke na področju kulture – za izvirno kreativno kulturno umetniško delo unikatnega oblikovalca z angažiranim odnosom do kulture in naravne dediščine na Logaškem ter za promocijo naše občine po Sloveniji in po svetu.

Slavnostni govornik se posebej dotaknil vprašanja medkulturnega dialoga:

»Letos je za maloštevilni slovenski narod obdobje pomembnih priložnosti, da mnogim obiskovalcem dežele na sončni strani Alp lahko na mnogo načinov pokažemo svojo kulturo, svojo posebnost in drugačnost, vse tisto, kar nas dela drugačne od ostalih, a prepoznavne in spoštovane med narodi Evrope...«

Hiter, neustavljivi civilizacijski razvoj je pripeljal do visoke multikulturne družbe, zato verjetno ni naključje, da smo leto 2008 posvetili medkulturnemu dialogu v Evropski uniji. Dialog med kulturami naj bi bil sredstvo za zблиževanje evropskih narodov in njihovih kultur. Ob tej dialoški je Svet Evrope zapisal naslednjo definicijo: *Medkulturni dialog razumemo kot odprto, spoštljivo in enakopravno izmenjavo pogledov in mnenj med posamezniki oziroma skupinami različnih svetovnih nazorov, vrednot in razmišljanj.*

Cilj medkulturne družbe...vključuje pravico do drugačnosti, kar pomeni upoštevanje razlik med narodi v povezavi z družbenimi razredi, političnim prepričanjem, versko in etično pripadnostjo, raso in spolno usmerjenostjo.

Če se v času, ko praznujemo slovenski kulturni praznik, ozremo okoli sebe in si postavimo vprašanje, *ali s svojimi ravnanji do nam različnih v političnem, verskem prepričanju ali drugače spolno usmerjenih, podpiramo in gojimo medkulturni dialog*, si verjetno zelo hitro priznamo, da ne, in da je ta čas o tem iluzorno razmišljati. Dialog – komunikacija – je mogoče šele, ko je vzpostavljen stik ali še bolje odnos med kulturnimi skupinami. Prvi pogoj pa je vzpostaviti odnos in dialog v svojem okolju, med prijatelji, občani, državljani v svoji državi. Torej, če želimo spodbujati medkulturni dialog, začnimo pri sebi razvijati tiste lastnosti in sposobnosti, ki bodo pripomogle k odprtosti, spoštljivi komunikaciji...«

Župan podeljuje februarsko priznanje Nataši Prestor.

Potem ko je spregovoril o veličini Prešerna in o pomembnih obletnicah veličine Vodnika in Trubarja je slavnostni govornik nadaljeval:

»Tudi v okolju naše lokalne skupnosti je veliko uspešnih skupin in prizadevnih delavcev v ljubiteljski kulturi, s katerimi se lahko pohvalimo v domačem in tudi širšem okolju: od uspešnosti na področju pevskega, instrumentalnega glasbe, pisane besede, dramske in likovne umetnosti... Ob tej priliki bi se vsem kulturnim delavcem zahvalil za njihov prispevek na področju kulture in jim čestital ob kulturnem prazniku. – Moje iskrene čestitke pa veljajo letošnji prejemnici Februarskega priznanja, spoštovani Nataši Prestor...«

Slavnostno ob dnevu enotnosti in samostojnosti

Državni prazniki so ena izmed priložnosti, ko državljani lahko izkažemo svojo pripadnost naši samostojni Sloveniji. Mladinski pevski zbor je po vodstvom Martina Logarja pripravil na štefanovo v Rovtah letni koncert, posvečen dnevu enotnosti in samostojnosti.

Povezovalki sta med posameznimi pesmimi prepletali misli o znanih Slovencih, ki so tako ali drugače zaznamovali bližnjo in daljno preteklost naše domovine. Najprej smo spoznali arhitekta Jožeta Plečnika, slovensko pisateljico in svetovno popotnico, izobraženko Almo Karlin, ter slikarja, skoraj rojaka iz Poljanske doline Jurija Šubica. Sledile so pesmi Oj dete je rojeno in Sveta noč. Mladi so zapeli zbrano, umirjeno, lepo. Sledila je beseda o svetovno znani umetnici Ireni Grafenauer, ki so jo mnogi spoznali šele po njenem pogumnem priznanju, da je hudo bolna. Kdo ne pozna slikarke Ivane Kobilce in njene Kofetarice. Morda kdo ne ve, da Jacobus Gallus pripada nam Slovencem. Skladatelj, ki je zaznamoval obdobje renesanse, je znan po mašah, madrigalih in motetih. Nadaljevanje je bilo zopet glasbeno. Zazveneli sta domoljubna Oj, Triglav moj dom in Laudate. Dalje je tekla beseda o skladatelju Benjaminu Ipavcu, zdravniku in ljubitelju glasbe. Koncertne odre še danes obiskuje operna pevka Marijana Lipovšek, pevka svetovnih razsežnosti. Prav za noveletne praznike pa lahko pošljamo voščilnice, na katerih so stvaritve ilustratorja in slikarja

Maksima Gasparija, ki je zapisal, da je umetnost roža, skrivnosti polna, ki ne raste po vseh travnikih, ampak je redko posejana. Predvsem pevski božični repertoar so dopolnile tudi pesmi Bila je noč in Počivaj milo detece. Predstavitelji znanih Slovencev so zaokrožili kemik in celo Nobelovec Friderik Pregl, po katerem se imenuje tudi tekmovanje najboljših v kemiji, pianistka Dubravka Tomšič Srebotnjakova ter baletni par Pino in Pia Mlakar. Večer so zaključili pevci s pesmima Sing to him a song of love in Zvezde gorijo.

Med prireditvijo pa smo bili priča tudi podelitvi knjižnih priznanj za najboljšo eko himno, eko logotip in eko geslo. Sestavili so ga učenci OŠ Rovte. Mogoče pa bo tudi iz njihovih vrst izšlo kako ime, ki bo nekoč zaznamovalo našo Slovenijo.

Večer smo končali s pesmijo, tako kot smo začeli. Naj zvezde še dolgo žarijo in gorijo v očeh mladih pevcev, da bodo še dolgo zvesti poustvarjalnosti, ki se ji reče glasba. Kajti glasbeni jezik je univerzalen, saj ne potrebuje prevajalcev. Seže pa prav do srca. Leto, ki je še mlado, pa je posvečeno še enemu slovenskemu velikanu, piscu prve slovenske knjige Primožu Trubarju. Gotovo se ga bomo primerno spomnili tudi mi.

Sloveniji pa: Vse najboljše!

Metka Bogataj

Za radost in vznesenost

V Stekleni dvorani Grand hotela Union v Ljubljani je bilo 17. decembra zvečer moč prisluhniti pevcem Logaškega okteta in umetniški besedi igralca in pesnika Toneta Kuntnerja

Tisočeri pevski nastop logaških fantov je bil pohvale in občudovanja vreden dogodek. Čestitkam mnogih se tudi sam pridružujem, saj že leta poslušam oktetovo pesem. Rad spremljam njegovo življenjsko pot, ki verno sledi tistim – meni še posebno sprejemljivim in ljubim – prizadevanjem: ohraniti pesem, ki je ljudem blizu. Zato me tudi pesem »o meglicah iz jezera...« nikoli ne pusti neprizadetega. O pevcih, njihovem delu in uspehih bo kaj več prav gotovo pisal kdo od bolj poklicanih. Sam pa jim lahko zaželim le še veliko glasbenih snovanj in užitkov.

Še posebej prijetno, kar presenetljivo dopolnitev pevskega nastopa »oktetovcev« pa je ponudil nastop igralca in pesnika Toneta Kuntnerja. Njegov nastop z izbranimi Prešernovimi in Cankarjevimi besedami ni mogel nikogar pustiti ravnodušnega. Svoj pogled na »raj pod Triglavom« je navdušujoče prenašal na vse, ki smo mu »moral« prisluhniti. Iz njegove umetniške interpretacije je bilo čutiti pristno povezanost s slavljenci (oktetovci), s katerimi je stkal prijateljstvo že ob zapeti pesmi na slavnosti pod Triglavom.

Še na nekaj nas je Kuntner opozoril: na ne samo po sebi umevno skrb za ohranjanje in utrjevanje zavesti, da živimo v svobodni domovini. Opozoril je tudi na prav »čudna« dogajanja, ki so se v Ljubljani v zadnjih letih vsaj že trikrat ponovila ob javni izpostavitvi prve slovenske zastave, ki je čez noč izginila... »In se bo zopet vrnila,« je zanosno pritrnil.

Ob poslušanju teh besed sem se spomnil tudi domače, logaške zgodbe o zastavi kot simbolu narodove zavesti. V

»Spominih logaškega vedeža« (F. M. Logatec, 4.4.1937, rokopis) je mogoče prebrati tudi naslednje: »Italijani so se že 4.11.1918 tako ohrabрили, da so v Logatcu zapovedali vse slovenske zastave odstraniti in so jih s svojimi italijanskimi nadomestili. Kdor ni hotel naglo slovensko zastavo odstraniti, so mu jo raztrgali. Povedali so takrat, da je neki gospod po imenu Hamerlitz na Čevicah, ko je bil primoran svojo slovensko zastavo odstraniti, da jo je vpričo Italijanov kušnil...«

Hm, nekoč Italijani v takrat obmejnem Logatcu, danes pa sredi Ljubljane »huligani« ali bog si ga vedi kdo!?

Pavle Mihevc

ZAHVALA

V okviru dobrodelne akcije "ZA PRAZNIKE POMAGAMO" se je zbralo 2.495.-evrov.

Že objavljenim donatorjem sta se pridružila še Šinkovec Edvard, s.p., in Prostovoljno gasilsko društvo Gorenji Logatec. Darovana sredstva so bila nakazana družinam v težjih življenjskih razmerah, dijakom in študentom za stroške šolanja, za pomoč pri obnovi strehe in za delno plačilo položnic bolni upokojenki.

Vsem, ki so prisluhnili stiskam naših občanov, se v imenu prejemnikov pomoči iskreno zahvaljujemo.

Alenka Gorza Jereb
direktorica OU

Janez Nagode
župan

Prva dama LDS decembra tudi v Logatcu

Volilnega zbora logaškega odbora LDS se je 12. decembra udeležila tudi nova predsednica te stranke Katarina Kresal in spregovorila o nekaterih političnih vprašanjih

Kresalova, prepričana, da se bo LDS uspešno predstavila tudi na lokalni ravni.

Logaško LDS bo sicer tudi v prihodnje vodil Aleksander Česnik, ki je delovanje stranke v preteklem letu ocenil kot zelo uspešno, veseli pa se že tudi letošnjega dela, ko bodo slovensko politično sceno zaznamovale parlamentarne volitve.

Kresalova na volitve gleda optimistično: »Vsaka resna pol stranka si želi, da bi sooblikovala vlado in politiko, ki jo vodi Slovenija. Delamo na to, da bi bili najboljši. Dali bomo vse od sebe, da bomo dosegli takšen rezultat, da bomo potencialen partner za pogovore o morebitni vladi.« Kresalova je poudarila še, da so v LDS zadovoljni tako z rezultatom Mitja Gasparija, ki ga je stranka podprla na predsedniških volitvah, kot tudi z rezultati volitev državnega sveta, kjer ima LDS šest članov, iz njihovih vrst pa je tudi predsednik državnega sveta. »To kaže, da smo se kot stranka dobro organizirali in se postavili na noge ter da naša notranja struktura dobro deluje. Po drugi strani kaže tudi na to, da smo očitno dovolj odprti in sposobni dogovorov, predvsem pa sposobni predstaviti se ljudem na lokalni ravni,« je zaključila Kresalova.

IŽ

O našem kulturnem poslanstvu

Ljubiteljski pevci, godci, gledališčniki, literati... radi govorimo o nekakšnem kulturnem poslanstvu, ki da ga opravljamo. O kulturnem ne gre dvomiti. Ljubiteljsko se ukvarjamo s petjem, igranjem... kar se zlahka razume kot kultura.

S poslanstvom pa je, bi rekel, drugače. Poslanci so ljudje, ki so iz množice - ki sama ne more do drugih ljudi - izbrani, da opravijo svojo nalogo. Poslanci gredo z določenim sporočilom med druge ljudi, da bi jim sporočilo predali. Po navadi naj bi ga predali ljudem, ne vnaprej vedoč katerim ne kako ga bodo ti sprejeli, če ga sploh bodo. K temu razmišljanju me je spodbodel obisk enega od decembrskih pevskih koncertov.

Dostojno izvedenemu koncertnemu programu nas je prisluhnilo manj, kot je bilo na odru pevcev. Zamislil sem se: sedemdeset pevcev, povprečno deset vaj za koncert, reci in piši tisoč štiristo ur porabljenega časa, dva, tri tisoč prevoženih kilometrov, koliko hitenja, usklajevanja, nelahkih odločitev že za vaje, pa priprava samega dogodka: planiranje, konkuriranje na razpisih, vabila, kabelska, lepaki, napovedovalec, ozvočenje, hišnik, rožice, spominek, koncertni list, hostese, priprava in pospravljanje odra, pult za zborovodja, osvetljevanje, napis, košarica za prostovoljne prispevke, kaj in kje za pod zob, je kuharica na dopustu?... In vse to v upanju, da bo dvorana dobro zasedena, da bomo imeli komu predati sporočilo, ki ga nosi pesem in ki ga osebno izpovedujemo nastopajoči.

In razmislek gre naprej. Zakaj nas je bilo oni večer le toliko poslušalcev in ne več? Prava kanonada utemljenih vzrokov je razbesnelo sikala v zavest: malo morje prireditev v poznem prednovoletnem času, bližnji prazniki, ko smo že vsega naveličani, utrujeni od skrbi za darila in hrano, mnogi že na dopustu, na potovanjih, pa denarna stiska, ko vsak evro prav pride (tudi tisti, ki bi ga nastopajočim namenili vbogajme), rakete so drage, sosed me je vznjejvoljil, pa mraz je, mraz, »unih že ne grem poslušat,

ker...«, pevski zbori niso »in«, Mario je na televiziji, dvorišče je še treba pomesti takole, zvečer... Saj, saj. Vsakemu teh vzrokov bi lahko glasno oporekal: a pihalni orkester je pa lahko napolnil športno dvorano, na koncertu simfoničnega orkestra velika dvorana komajda sprejme vse, ki ga pridejo poslušat, vrhniška Mavrica šestkrat, osemkrat napolni različne dvorane, vključno z ljubljansko filharmonijo... Delno pa bi razlogom skromnega obiska lahko tudi pritegnil, upoštevajoč, seveda da so zgolj posledica pomanjkanja zdravih in prijaznih medsebojnih odnosov.

In čisto tiho, tam nekje spodaj, se je oglašalo sitno vprašanje: kolikim nastopom drugih pevcev pa prisluhnejo vsi ti nastopajoči, ki pričakujejo poslušalce na svojih koncertih.

Udejanjanje kulturnega poslanstva je tudi sprejemanje poslancev. Tega pa, se bojim, je tako sramotno malo, da je komaj tu in tam omembe vredno. Smo že tako zakrknjeni in zaverovani v svoje delo, da smo pozabili na smoter našega prizadevanja? Tudi sprejemati - s čistim srcem in preprostostjo - je del kulturnega poslanstva. Tisti del, ki nam kasneje omogoči polnost našega izpovedovanja in s tem pravega poslanstva: peti več poslušalcem. Pa še po čem se je treba vprašati: po programu, po pestrosti in razgibanosti koncertnega dogodka, pa po vabljenosti oglašanja. Predvsem pa po učinkovitosti našega t.i. poslanstva: ali res nimam vsaj dveh, treh bližnjih, ki bo prišli zato, da se imam komu izpovedati in pripovedovati? A sem tako zadržan, da ne znam ničesar takega povedati, kar bi se drugih dotaknilo. Nimam v sebi nič - ljubezni, da bi jo drugi lahko začutili?

Janez Gostiša

Starejši za starejše

Za višjo kakovost življenja doma

Človek je edino bitje, ki se zaveda, da se tudi stara.

Staranje je odvisno od naših misli, dejanj in zdravja. Na to lahko vplivamo tudi sami, tako da živimo čim bolj dejavno, da se družimo, da vsak dan storimo kaj dobrega; morda le s pozdravom in nasmehom, kar nič ne stane, pa nam polepša dan.

Danes, ko se poudarja predvsem mladost s svojo lepoto in zdravjem, želijo ljudje ostati čim dlje mladi, kar vedno ne uspeva. S starostjo pešajo človeške moči in se množijo raznotere tegobe. Kljub temu pa so starejši še vedno produktivni in niso le breme za skupnost; starejša generacija pomaga srednji in mlajši, tako je medgeneracijsko sodelovanje prepotrebno. Kjer v družinah vlada sožitje, je lepo, in starejši se počutijo potrebni in zadovoljni. Žal, pa so tisti, ki živijo sami, pogosto osamljeni in nesrečni. Celo bojijo se potarnati nad svojo osamelostjo. Morda taki potrebujejo manjšo pomoč, pa bi jim bilo lepše in lažje; morda potrebujejo družbo, kratek sprehod, krajši pogovor. Koliko bolj srečni bi bili, ko bi občutili, da niso sami. Če si med seboj pomagamo, zmoremo več. Predvsem pa se vsi želimo starati v domačem okolju, med ljudmi, ki jih poznamo, kjer imamo največ spominov in kjer smo lahko še dejavni.

V logaškem Društvu upokojencev izvajamo vseslovenski projekt »Starejši za starejše – za višjo kakovost življenja doma«. Z anketo obiskujemo vse občane, starejše od 69 let, da bi ugotovili, kako živijo. S podatki želimo spoznati kvaliteto bivanja vseh, ki živijo doma. Anketiranje izvajajo prostovoljci od Rovt, prek Logatca, Hotedršice, Laz...

Kdo so prostovoljci? Prostovoljci so ljudje, ki radi pomagajo drugim in ne zahtevajo plačila za svoje delo in podarjeni čas. Doslej smo s prostovoljci obiskali že 1200 občanov navedene starosti. Večina nas je prijazno sprejela v svoje domove; ljudje so bili veseli, da se zanimamo, kako živijo, in si želijo ponovnih obiskov. Le 90 obiskanih je odklonilo sodelovanje.

Kaj smo ugotovili? Navajamo le nekaj najpomembnejših podatkov: 250 ljudi je osamljenih in izražajo željo po druženju, za kar bi potrebovali dnevni center za celodnevne aktivnosti (prostore imamo, a nimamo denarja za njihovo primerno ureditev. Upajmo na čimprejšnjo rešitev), 185 ljudi živijo sami, 490 jih živi z zakoncem, 525 jih živi z otroki in vnuki, 798 jih živi v hiši, 402 v stanovanju, 24 jih živi v domovih za starejše. – Glede zdravja menijo: 146 je zdravih, 23 se počutijo bolni in tedensko obiskujejo zdravnika. Ostali se počutijo primerno zdravi; zdravnika obiščejo mesečno, na tri mesece; zdravila uživajo redno. – Pomoč pri osebni negi občasno potrebuje 20, vsak dan pa 17 ljudi. – Osnovne življenjske potrebe pokrije s svojimi dohodki 78 ljudi, 58 ljudem pogosto zmanjka sredstev, 739 pa občasno. Ostalim pomagajo otroci, in so tako zadovoljni.

Vprašani so imeli kar nekaj pobud in pripomb. Vsi

bi radi živeli v urejenem okolju. Manjkajo prometni znaki, javne razsvetljave ponekod sploh ni, pločniki so slabo vzdrževani. V Hotedršici bi morali upočasniti promet skozi naselje in zgraditi pločnike. Težave so v zdravstvu, zlasti s čakalnimi vrstami. Pogrešajo klančine za invalidske vozičke in klopce za počitek ob poteh. Predolge so čakalne vrste tudi za sprejem v domove za starejše, manjka dnevnih centrov in dnevnega varstva. V Logatec bi morali vrniti policijsko postajo.

Tu je le nekaj najpogostejših odgovorov. Z anketiranjem pa nadaljujemo. Letos pridejo na vrsto tudi rojeni leta 1939. Vse prosimo, da naše prostovoljce sprejmete na svoje domove. S skupnimi močmi nam bo uspelo.

Minka Mihevc

Ognjeni zublji ne poznajo praznikov

Med božičnimi in novoletnimi prazniki, natanko 27. decembra minulega leta, malo pred enajsto zvečer je ogenj zajel domačijo Jurčkovih na Režiški cesti v Logatcu. Razbesnelim zubljem, ki so uničujoče požirali dom, so se pogumno postavili po robu gasilci gasilskih društev iz Gorenjega in Dolenjega Logatca, iz Hotedršice, iz Laz in Jakovice ter iz Žibrš. Kljub silnim prizadevanjem sedemdeseterice gasilcev je popolnoma zgorela stara hiša. S sosednje nove hiše pa je zgorelo ostrešje.

Žigonovim je požar uničil domačijo.

Foto: J. Gostiša

Skratka, huda stiska za družino. Za to se obračamo na javne zavode in ustanove, državna in zasebna podjetja, društva in tudi posamezne občane, da po svojih močeh pomagamo prizadeti družini.

Pomagajmo skupaj, ker ne vemo, kdaj bomo pomoči potrebni sami.

Svoje prispevke lahko nakažete:

na Škofijsko karitas Ljubljana, Poljanska, 1000 Ljubljana

na Novo Ljubljansko banko, TR: 02140-0089842562

sklic: 285533 Žigon-požar

R.G.

V Društvu podeželskih žena se obetajo spremembe

Kot večina društev kmečkih in podeželskih žena na Slovenskem ima tudi Društvo podeželskih žena Rovte kar dolgo tradicijo. Pred letom 1991 so sicer delovale kot aktiv kmečkih žena pod okriljem Kmetijsko gozdarske zadruge Žiri. V letu 1991 so nastale spremembe v organizaciji tedanje pospeševalne službe v okviru kmetijskih zadrug in takrat so se ženske v Rovtah odločile, da se organizirajo kot Društvo podeželskih žena Rovte in nadaljujejo tradicijo izobraževanja in druženja vseh zainteresiranih žena s podeželja. Društvo je organiziralo nešteto predavanj, ekskurzij, tečajev, razstav in sodelovalo na marsikateri prireditvi v občini in zunaj nje. V zadnjem času se glede določenih aktivnosti povezuje tudi z Društvom kmečkih in podeželskih žena Logatec.

Večino teh let je društvo vodila prizadevna Zinka Bolčina, ki se je v vlogi predsednice odlično odrezala, in upamo, da se je tudi dobro počutila. Zadnje leto je dozorela odločitev, da vodenje društva prepusti mlajšim članicam z željo, da se delo društva oplemeniti s svežimi idejami in mlajšo energijo.

V soboto, 19. januarja 2008 bo tako v gostilni v Zajelah potekal volilni občni zbor društva, kamor vabimo vse dosedanje in seveda tudi čim več novih članic. Tako upamo, da vam bomo v naslednji številki Logaških novic lahko predstavili novo vodstvo Društva podeželskih žena Rovte.

Aktivnosti prav gotovo tudi v prihodnjem letu ne bo manjkalo. Zadnja aktivnost v letu 2007 je bila delavnica izdelovanja adventni venčkov pod vodstvom Iva Uršiča v prostorih Knjižnice Rovte. K sodelovanju so privabili tudi otroke, kar je dalo delavnici prav poseben pečat, kajti otroci s svojo neusahljivo energijo povsod popestrijo dogajanje.

Mojca Dolenc

TUŠ v zubljih

Ognjeni zublji so zajeli trgovski center TUŠ v nedeljo, 20. januarja, malo pred peto uro zjutraj. Ogenj je izbruhnil na hodniku in zajel kakih 100 m² trgovskih prostorov. Požar, ki je uničil več prodajnih polic ter del ostrešja s klimatskimi napravami, so hitro in učinkovito ukrotili domači gasilci.

Zublji so povsem opustošili trgovino TUŠ.

Škode na pogorišču je bilo za okrog 200.000 evrov. Ljubljanski kriminalisti so kmalu potrdili, da je do požara prišlo zaradi napake na električni napeljavi. Trgovski center TUŠ pa je bil zaradi posledic požara potreben celovite prenove.

g.u

Gospodarske diagonale

Poenostavitve in pocenitve ustanavljanja podjetij

Sprememba zakonodaje je omogočila poenostavitev in pocenitev postopkov za vpisovanje podjetij v poslovni in sodni register. Odslej je mogoče na »vstopnih točkah eVEM« prigrisati ustanovitev in enostavne spremembe družbe z omejeno odgovornostjo. Kaj to pomeni?

Vstopne točke eVEM (elektronsko, vse na enem mestu) so pisarne, v katerih država omogoča brezplačne storitve vpisovanja v poslovni, poslej hkrati tudi v sodni register podjetij ter vpisovanje v druge registre in v davčne evidence, v socialno zavarovanje in zaposlovanje. Od srede leta 2005 so se na ta način lahko vpisovali samostojni podjetniki, od 1. februarja letos pa tudi podjetja. Podjetnikom, ki so imeli svoje kvalificirano digitalno potrdilo, pa je država omogočila tudi neposredni vpis. Ti vpisi so brezplačni. Do konca lanskega leta je bilo v Logatcu več vstopnih točk. Odtlej je ena, in sicer Območna obrtno-podjetniška zbornica na Tržaški 11.

Spremembe oz. poenostavitve ne veljajo za vse oblike podjetij in za vsa opravila. Po tem poenostavljenem postopku se lahko ustanovijo in v register vpišejo družbe z omejeno odgovornostjo, katerih celotni ustanovni kapital je naprej vplačan v denarju na poseben račun, pa družbe, katerih ustanovitelji sklenejo pogodbo ali akt o ustanovitvi na obrazcu VEM, na katerem vsebine ni mogoče spremeniti, in če želijo (velja le za enoosebne družbe) voditi elektronsko knjigo sklepov. K notarju pa morajo še vedno oni, ki želijo vložiti stvarne vloške ali del vložkov plačati po ustanovitvi, če želijo skleniti drugačno ustanovitveno pogodbo od tiste z obrazca, če želijo ustanoviti drugačno obliko družbe

(družbo z neomejeno odgovornostjo, komanditno ali delniško družbo) ali če enoosebna družba želi voditi pisno knjigo sklepov.

Od sprememb se lahko prek eVEM vpisujejo spremembe firme, zastopnikov in dejavnosti. Enoosebne družbe lahko te spremembe prek eVEM opravljajo le, če vodijo elektronsko knjigo sklepov, sicer se napotijo k notarju; pisno knjigo sklepov namreč lahko odpre in zapre le notar.

Lahko zaradi teh poenostavitvev in pocenitev – delo notarjev je plačljivo – pričakujemo občutnejše povečanje ustanavljanja podjetij namesto ustanavljanja samostojnih

Uradne ure na zbornici so ob ponedeljkih, sredah in petkih.

podjetnikov? Slej ko prej ostajata dva temeljna razloga za odločitev glede statusne oblike: garancija za obveznosti (pri s.p. z vsem premoženjem, pri d.o.o. le z ustanovitvenim kapitalom) in razpolaganje s sredstvi (pri s.p. brez omejitev, pri d.o.o. je poraba namensko opredeljena). Vsakdo pač pri sebi presodi, kaj je zanj pomembnejše in kaj prikladnejše.

Janez Gostiša

Detel obletava svet

Prispodoba ptiča detla, ki vrta s svojim kljunom v drevesa, je še kako primerna za podjetje, ki ponazarja njegovo dejavnost. Ta obsega programe različnih vrtalk, strojev za obdelavo lesa, lepilnih strojev in stiskalnic. So predvsem servis podjetij in celo več kot servis, kjer obdelujejo in izdelujejo različne pohištvne izdelke. Ko ptič detel, ki vrta nepretrgoma v les in s tem išče hrano, tudi v Detlu iščejo vedno nove konstrukcijske rešitve za različna lesno predelovalna podjetja v svetu.

detel

Zakaj se mi zdi primerjava s ptičem tako zelo primerna za Detlovo promocijo v svetu. Prav gotovo ne, ker bi s svojo dejavnostjo tržili velike serije svojih vrtnalnih strojev, ampak se morajo prilagajati določenim specifičnostim v svetovni lesni industriji. Njihove izdelke srečujemo tako rekoč v vseh deželah, ki kaj pomenijo v proizvodnji lesnih izdelkov: v Ameriki, Angliji, Rusiji, Poljski, Češki, Slovaški, skratka, kjer se lahko s svojo servisno dejavnostjo, s svojo proizvodnjo, ki zahteva pri obdelavi točnost in idealno rešitev proizvodnih problemov, izkaže kakovost njihovih izdelkov. Cilj, ki ga mora doseči njihova strojegradnja, je zadovoljitev kupca glede natančnosti obdelave. Iz vseh teh vidikov morajo spremljati ne samo svoje proizvodnje, ampak tudi razvoj tovrstne industrije v svetu.

ki ga zahteva končni proizvajalec. V Logatcu njihova dejavnost ne zbujajo kakšne posebne pozornosti, saj že Slovenija ni hvalevreden trg za njihove izdelke. Tako vrtalke lahko prodajajo le na širšem svetovnem trgu. Pri vsej svoji dejavnosti pa ostajajo skromni; o njihovih razvojnih programih tako rekoč ni slišati posebnih novic. Lahko pa rečemo, da je prav iz njihove osnovne dejavnosti, ki se je začela pred leti (ESO- energetska strojni obrati), izšlo več sedanjih uspešnih logaških podjetnikov. – Mogoče kdaj drugič tudi kaj prav o teh podjetnikih.

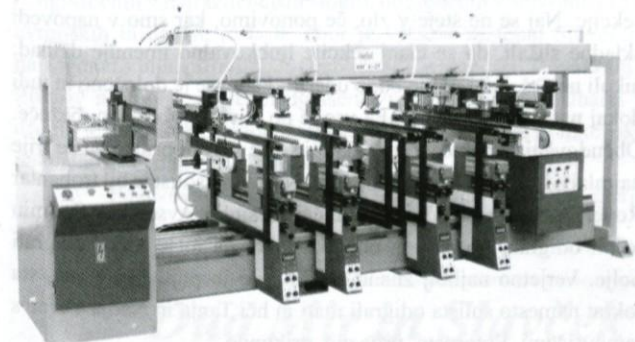
Albin Čuk

Zraslo v »Berninem Štruklovcu«

V katastrski občini Gorenji Logatec, v gozdu »Štruklovec«, na parceli znanega gozdarja Franca Leskovca, sta dozoreli dve drevesi: jelka in smreka, podobni, toda izjemne mere. Še stoječe drevo bi komaj objela dva moža, višina debel pa je merila preko štirideset metrov ali petkrat po osem metrov in še vrhač z vrhom.

Področni gozdar je drevesi označil za posek iz gospodarskih razlogov, pravkar so ju sekači posekali in ju s traktorjem tudi izvlekli ob rob gozdne ceste. Prevoznik Ivan Lampe ju je naložil in prepeljal na Ravnik pri Hotedršici kupcu Ivanu Korenču na njegovo žago oz. v predelavo. Tako kupec lesa kot gozdar trdno verjameta, da je les boljši, če je bilo drevje posekano v zimskem času.

Na gornjem kamionu s prikolico je 15 hlodov dolžine 8 m, ki skupno merijo nekaj čez 30 m³, večinoma od omenjenih dveh dreves, kar vidimo bolj poredko, pa naj bo posek v zasebnem ali »državnem« gozdu.

Avtomatska pretočna moznikarka.

Vse bolj morajo spremljati svetovno konkurenco in težiti k uvajanju numeričnega krmiljenja. Če vsega tega ne bi bili zmožni, bi začel padati njihov ugled in ne bi mogli sproti prilagajati svojega servisa. Da lahko to dosegajo, se pri proizvodnji vrtnalnih strojev poslužujejo tudi kooperacije z domačimi podjetji. Seveda, ogrožja in posameznih delov le ne morejo izdelati sami, ampak v povezavi z livarno in električnimi stroji za avtomatsko opremo. Detel svojo dejavnost vodi razvejano z drugimi podizvajalci. Z ozirom na njihovo osnovno dejavnost se kadrovske bistveno ne širijo, saj podjetje zaposluje le 24 delavcev.

V vseh letih svojega obstoja Detel dokazuje svojo preverjeno kakovost strojev in dojemljivost do končnega izdelka,

JO

Nevarno po Klanecu

Na delu ulice Klanec, ki povezuje Staro cesto z železniško postajo, so zgradili v minulem letu oporni zid (škarpo), ki preprečuje drsenje in usipanje zemlje na lepo asfaltirano cesto.

Kmalu po začetku ulice so iz smeri Stare ceste opremili oporni zid z varnostno ograjo, na koncu ulice – skoraj pri železniški postaji – pa so nanjo pozabili. Pod opornim zidom je namreč kar 3 do 5 metrov globočina, ki predstavlja nevarnost za vse mimoidoče, predvsem pa za otroke, starejše občane pa tudi za vse druge udeležence v prometu.

Vprašljivo je tudi pluzenje te ceste, saj bi ob visokem snegu, ki ga letos na srečo še ni bilo, spodnji stanovalci pri pluzenju prejeli pred svoje hiše celo goro snega.

Nezavarovani del Klanca.

Besedilo in foto: France Brus

Kulturni razgledi

Odmev visoke muzikalne ravni

Šestdesetčlanski logaški Pihalni orkester nam je 28. decembra tudi letos v polni športni dvorani znova podaril božično novoletni koncert – Darilo, pripravljeno s svojimi inštrumentalističnimi močmi in z odličnima pevskega gostoma – Člani orkestra so storili vse, kar so zmogli, dirigent Marjan Grdadolnik pa je še enkrat pokazal svoje mojstrstvo

Zanesti se na svoje moči je bilo že desetletja vodilo logaške godbe, ki je pričakovala, da bo domača Glasbena šola zagotavljala novih godbenikov. In tako se že kar veliko let uresničujejo ta pričakovanja. Med člani orkestra je ta čas 20 sedanjih učencev GŠ Logatec. Na tokratnem koncertu so kot novi člani orkestra igrali: dva rogista (Patricija Albreht in Gašper Gantar) ter šest tolkalistov (Vanja Kojić, David Kunc, Tjaša Jamnikar, Simona Skvarča in Janja Nagode). Velika večina drugih članov orkestra pa je nekdanjih učencev te šole. Mnogi med njimi so si kasneje pridobili tudi akademsko glasbeno izobrazbo. In to se je pokazalo tudi na koncertu. Dodajmo še, da je mentor tolkalistom Matjaž Albreht, ki je pred dvajsetimi leti kot dirigent iz nekdanje logaške godbe začel graditi pihalni orkester sodobnega zvoka in zmagovitih tekmovalnih dosežkov.

Koncert so godbeniki začeli s Fanfarami za preprostega človeka. Pompozna skladba za trobila in tolkala je učinkovala v stilu uvodnega dela Straussove Tako je govoril Zaratustra. Morda bi bilo smotrnejše postaviti jo na drugo mesto koncertnega sporeda, za Slovanski ples št. 1, ki ga je orkester odigral zares ekspresivno. Sledil je Bilickov Concertino za alt saksofon in orkester. Solist Luka Loštrek je virtuosno odigral svoj part; orkester ga je čvrsto podpiral.

Skladbi Velika vrata Kijeva je sledil prvi pevski solistični nastop tenorista Aljaža Farasina. Najbolj ga zadnje čase prepoznavamo kot člana trojke Eroica. Arija Nessun dorma iz Puccinijeve opere Turandot postaja najpogostejše izvajana tenorska arija vseh časov. Farasin jo je odpel z vso potrebno izraznostjo in glasovno učinkovitostjo. Tehtni Smetanovi simfonični pesnitvi Vltava iz cikla Moja domovina je sledila lahkotnejša Leharjeva

Viljina pesem, ki jo je prevzemajoče in navdušujoče odpela Rebeka Hren-Dragolič. Sicer dolgoletna članica, flavtistka logaškega pihalnega orkestra, je nedavno tega končala študij solo petja v Zagrebu. Kakšen nastop, kakšen dosežek!

Sambanda Giana Princea je bila pravi ognjemet tolkalske sekcije. Naj se ne šteje v zlo, če ponovimo, kar smo v napovedi skladbe slišali, da se člani sekcije ljubkovalno imenuje džihad: nikoli ne veš, kdaj in kje bodo udarili. Pač, vse je določeno in tudi dokaj natančno izvedeno. Pa vse je po navadi jako hitro, bežeče. Občudovanja vredno. V tej skladbi so se sekciji pridružili še trije najmlajši tolkalisti iz glasbene šole. Naslednji solist je bil trobentar Robert Albreht v skladbi Ne obračaj se, sinko. Avsenikov Spomin je bil odigran, po mojem občutku tako, da jo je težko odigrati bolje. Verjetno najbolj znano skladbo, ki jo poje Alfi Nipič, sta tokrat namesto solista odigrali mati in hči Tanja in Nadja Černe s tamburicami. Preprosto, prijazno, prikupno.

Predzadnja skladba rednega koncertnega sporeda je bil Drugi valček iz suite za plesni orkester Dmitrija Šostakoviča. Dirigent je spravil na noge celoten avditorij, da je pel in valoval kot v kakšnem mjuziklu. V učinkoviti zaključek koncertnega dela je izzvenela Smeetsova Al Garete. Potem smo pa ploskali. Pa je orkester udaril prvi dodatek. Bravurozni solist, klarinetist Vid Pupis je s skladbo Guisguinderie dvignil temperaturo na vrelišče. Tam je ostala tudi po Napitnici iz Verijeve Traviate, ki sta jo v duetu odpela Aljaž Farasin in Rebeka Hren-Dragolič.

Potem zahvale sponzorjem pa solistom, dirigentu, predsedniku pa županova čestitka. Šarmanтна napovedovalka Marinka Dodič je napovedala program nastopov orkestra v letu 2008, ko se bo nateklo 95 let od ustanovitve logaške Godbe na

Še posebej sta navdušila tenorist Farasin in sopranistka Hrenova.

Foto: D. Malavašič

pihala. Leto ne bo tekmovalno, kot je bilo 2007, in v katerem je orkester dosegel težko presežno absolutno 2. mesto med evropskimi pihalnimi orkestri v najvišji – excellence kategoriji. Za leto 2008 je predvidenih že 17 pomembnejših nastopov, pa še kakšen za povrh. Žal, med godbeniki ne bo več basista Jožeta Mačka, člana z najdaljšim neprekinjenim stažem v godbeni družini. Morda je bil koncert ta večer intimno posvečen prav njemu, ki je tisti čas dopolnjeval svoj veliki življenjski crescendo ob prehodu v večnost.

Več kot dvourni program, ki je zdržema tekkel brez premora, se je končal – kako naj bi se drugače – s koračnico Radetsky. Orkestru in publiku je dirigiral učenec klarineta Maj Gorkič – kot da bi prišel naravnost iz Prêtrove šole in bi imel pred seboj dunajske filharmonike in ondišnje letošnjo novoletno koncertno publiko.

Se sploh dovolj zavedamo, kako dober orkester imamo Logatčani in kako pomembno vzgojno in družabno vlogo ima med mladimi? Ne spreglejmo tega in ne ploskajmo samo visoki kakovostni ravni, ki jo dosega, ampak cenimo tudi poslanstvo, ki ga opravlja poleg igranja.

Janez Gostiša

Praznični koncert

Mešani pevski zbor Pevskega društva Logatec je 22. decembra pripravil v dolnjelogaškem Narodnem domu praznični koncert z mešanim zbor Pentakord iz Podgrada

Najprej je zapel gostujoči triindvajsetčlanski mešani peski zbor Pentakord pod vodstvom Lilijane Stepic. Gostje so nedavno tega proslavili 25-letnico svojega delovanja. Sprva je bil Pentakord fantovska skupina, ki je prerasla v moški in leta 1990 v mešani zbor. Zbor je 13 let vodil prof. Miro Kokol. Naštudiral je prek sto pesmi – nekatere med njimi so bile premierno izvedene, uglasbenih v najrazličnejših slogih, ubesedenih v številnih (15!) evropskih in drugih jezikih. Zbor je večkrat zastopal Slovenijo na mednarodnih prireditvah (Šentlenart, Atene, na Slovaškem). Zborov nastop je izzvenel uglašeno, navdušil je s skladbami v drugih jezikih. Zbor je dokazal, da ve, kaj je ritmična in dikijska natančnost, in da to zna tudi udejanjati.

Povezovalka koncertnega dogajanja, prisrčna Darja

Merlak, nas je v drugem delu koncerta najprej seznanila z delovanjem mešanega zbora PD Logatec od leta 1994, odkar nastopa družno z zborom Ivan Cankar z Vrhniko. Zdaj 40-članski zbor je že dvakrat gostoval v Švici, pa v Italiji, na Hrvaškem, v Srbiji in Bosni. Večkrat je snemal za Radio Slovenija in se udeležil regijskega tekmovanja. Zbor vsako leto pripravi Večer pri vodnjaku – lanski je bil jubilejni. Od leta 1990 zbor vodi Logatčan Lovro Grom. Zbor je odpel zelo raznorodni program vključno z božičnimi pesmimi. Nekatere je na klavirju spremljal Jaka Jerina.

Adventni pevski večer sta zbora družno sklenila z Gruberjevo pesmijo Sveta noč.

Jago

Duo Mir in Slavček sta očarala poslušalce

V božičnem in novoletnem času je božična pesem odmevala vsepovsod: po ulicah, po radiu, po televiziji, po nakupovalnih središčih in še kje. Slišati je bilo vse mogoče priredbe in izvedbe poskočnih, predvsem tujih božičnih skladb.

Meni je bolj pri srcu tista nežnejša, domača, ki se zapoje ob jaslicah. Tako je bilo moč slišati v Gasilskem domu na Medvedjem Brdu 23. decembra. Marija Rupnik in Irena Lukan – duo Mir – sta spet dokazali, da znata s svojimi pesmimi razžariti srca obiskovalcev tudi v zimskem času, ko sonce izgubi svojo moč. Skupaj z njima so zapeli tudi pevci pevskega društva Slavček iz Loške doline. Skupina trinajstih pevcev, ki jo vodi Miran Žitko, je s svojim nastopom resnično prevzela in očarala poslušalce, še posebej s svojo iskreno ljubeznijo do glasbe.

Duo Mir in Slavček iz Loške doline.

Obiskovalcev je bilo sicer komaj kaj več kot nastopajočih, a prijetno vzdušje, ki so ga pričarali, je odmevalo v srcih vseh.

Besedilo in foto: Ana Žakelj

Tisoč aplavzov

In več si jih je v tisoč zapisanih nastopih pripel naš Logaški oktet

Ni veliko glasbenih skupin v Logatcu, ki bi ne le obstajale več kot 35 let, ampak tudi aktivno delovale. In ni jih veliko, ki vodijo skoraj povsem natančno evidenco svojega nastopanja. Še pred božičem, natančno 17. lanskega decembra, se je kot tisoči v vrsti zapisal nastop **Logaškega okteta** v Vrtni dvorani Grand hotela Union v Ljubljani. Bilo je slovesno, kot se za takšen praznik spodobi. V dvorani je sicer sedela večina Logatčanov, ampak pesem je segla visoko, daleč in globoko obenem.

Težko je imenovati vse dogodke, ki so priklicali aplavze od ena do tisoč. Vsakdo, ki je spremljal Oktetovo poslanstvo, ima morda drugačen spomin, pevci imamo spet svojega, člani okteta tudi, da o umetniških vodjih in zborovodjih niti ne govorim. Zato mi naj bo v tem zapisu dovoljeno, da omenim svoja občutja, saj sem 25 let prepeval v skupini, ki mi je dala toliko, kot le malo katera družba v življenju, če odmislim lastno družino in nekaj najiskrenejših prijateljev.

Logaški oktet v unionski stekleni dvorani.

Foto: P. Srak

Ko so presenečeni poslušalci zaploskali v Guvernerjevi palači na Reki tam v 70-ih letih prejšnjega stoletja, je **Logaški oktet** imenoval ta nastop za enega vrhuncev svojega nastopanja, kar je veljalo kot zgled priprave in koncentracije mnoga leta poslej. Nastopi v Cankarjevem domu v Ljubljani, pri pevskih prijateljih mnogo let zapovrstjo v Šentjerneju, ob lesarskih srečanjih, vsekakor pa vsakoletni koncerti ob kulturnem prazniku, ko so se Logatcu predstavili tudi umetniki besede, ki so se radi pridružili logaški osmerici ob njihovem iskanju trajne lepote v odkrivanju pevskih skrivnosti. Ob tem pa je **Logaški oktet** velikokrat gostil pevske prijatelje, slovenske oktete in zборе iz vseh slovenskih pokrajin in se tako uspel predstaviti tudi v gosteh. Pevci so obšli takorekoč vso Slovenijo in velik del nekdanje Jugoslavije, peli so posebej radi rojakom v italijanskem in avstrijskem zamejstvu ter se ojunčili za snemanje plošč, kaset in zgoščenk. Aplavzi so tako šumeli povsod, kjer so jih gostili, le v studiu slovenskega radia in na drugih snemalnih točkah ploskanja ni bilo, tam so si zaploskali pevci, ko je bila zapisana pesem zadovoljiva in je ostala za spomin na trenutke, ko so aplavzi bučno odmevali. Tako je bilo v Švici in Belgiji, posebej glasni pa so bili aplavzi v Argentini in v Moskvi, kjer so kot prvi slovenski oktet tamkajšnjemu »zborovskemu narodu« pokazali, kaj to pomeni petje v oktetu. Vsemu temu v ozadju, skoraj neopazno in skoraj prezrto stoje umetniški vodje **Marcel Štefančič, Tomaž Tozon, Janez Gostiša in sedanji Lovro Grom**. Posebnost, da so bili vsi tudi aktivni pevci in – razen Tozona – tudi pevci **Logaškega okteta**.

Vedno pa je bilo najlepše slišati aplavz doma, na Slovenskem. Tako so bili nasmehi na obrazih tudi tistega ponedeljka v ljubljanskem Unionu najširši. Zato čestitke ansamblu, ki je ne le ponesel glas notranskega pevskega daleč po svetu, celo prek ravnika,

v domove vseh kontinentov, kamor so prijatelji odnašali njihove zapisane posnetke in jih ohranjajo do danes. Vztrajajte, prijatelji, še naprej pripovedujte, kako pojo Notranjci, tako kot ste to storili ob svojem tisočem nastopu.

Vsi smo bili tega večera vznemirjeni, zato je del tega zapisa »pod črto«. Motilo me je nekaj, kar je bilo tako zelo nepotrebno, a mi le ni skazilo vznemirjenega občutja ob prepevanju ansambla, s katerim sem delil premnoge trenutke, zapisane zgoraj. Presenetila me je bolesta, zagrenjena interpretacija Cankarjevega hrepenenja o materi, domovini in Bogu, ki jo je tega večera namenil pevcem in nam pesnik in igrlec, »gospod stotnik« **Tone Kuntner**. Takó prebirati Cankarja in ga ponuditi na tak večer, ko so nam v srcih s povsem drugačno sliko bili zarisani Mati, Domovina in tudi Bog, je bilo milo rečeno napačno. Kot bi živeli v nekakšnem zagrenjenem svetu, ki nam ne dovoljuje domovinskih čustev in iz katerega nas hoče interpret zbuditi, da spoznamo svojo zмотo, čemu prepevamo in kaj poslušamo. Bolesta, trpeča interpretacija »domovine pod Triglavom«. Narobe. Tega večera smo bili namreč »bela krizantema« spoznanja in vere v prihodnost.

KRAS

Blagozvočni večer v Rovtahn

Prijaznemu povabilu Branke Novak – *Bodite naši sopotniki ta večer, ujemite v dlani snežno belino ustvarjalnosti članov in članic Literarnega društva Zeleni oblaki* – se nas je odzvalo kar nekaj prijateljev literature in glasbe. Tisti decembrski večer je bil res kot nalašč ves srebrno bel, vtan med verze in prozo te, logaškemu občinstvu že znane zelenooblaške družčine.

Knjižnica v Rovtahn, ki nam je tisti večer odprla vrata, je bila vsa razsvetljena, blestela je od luči in beline, ki nam jo je dobrohotno nasipalo zimsko nebo. Za zlitje lepih besed verzov in proze v vsebino, ki ustvarja prijetno toploto v duši, so poskrbeli nastopajoči s svojimi prispevki, nekateri že večkrat, drugi pa prvič ali drugič, a srčno upamo, da ne zadnjič.

Zbramo poslušanje Zelenih oblakov.

Komaj najstniški glasbeniki tamkajšnje glasbene šole so za popestritev izvajali iz svojih instrumentov mile glasove, pravšnje za adventno, predpraznično vzdušje. Vsem želimo, da bi svoje talente ohranjali in razvijali še naprej v korist sebi in nam, ki jih radi poslušamo.

Bil je zares lep večer. Razšli smo se srečnih obrazov z iskricami v očeh tistih, ki jim je nastop uspel.

EZ

Pesem Bogu v zahvalo

S prazničnim božičnim koncertom vseh svojih skupin je KD Adoramus na štefanovo v dolnjelogaški farni cerkvi počastilo dvajsetletnico svojega delovanja – Nastopili so mešani zbor Adoramus, otroški pevski in mladinski zbor sv. Nikolaj – prvi pod vodstvom Estere Grdadolnik, drugi pa pod vodstvom Katarine Kurtjak, sekstet Adoramus pod vodstvom Mihaele Gostiše ter simfonični orkester GŠ Logatec, ki je spremljal mešani zbor Adoramus in na koncu še združene zборе. Zborovodja in dirigent je bil Marjan Grdadolnik.

Koncert je z izbrano besedo uvedel društveni predsednik Janez Čuk. Brez privzdignjenih besed, ki bi si jih Adoramus za svoje minule dosežke sicer zaslužil, je povzel zgodovino dela od ustanovitve februarja 1987 do današnjih dni. Najprej je, seveda, beseda tekla o mešanem zboru Adoramus, po katerem je društvo prepoznavno doma in po svetu (in ki hrani v svojem arhivu medalje z velikih, tudi evropskih tekmovanj, op.p.). Zbor je bil ustanovljen kot cerkveni zbor in je slovenski cerkveni glasbi in svojemu temeljnemu namenu – z najboljšim petjem slaviti Boga – ostal zvest vse dosihmal. Zatem še o drugih skupinah, ki delujejo v društvu. In končal z zahvalo vsem, ki so kar so le mogli dali zboru kot člani ali dobrotniki. »Naj se vseh dotakne glasba, da boste znali ljubiti in biti ljubljeni,« je izzvenel nagovor.

Najprej je 39-članski Adoramus zapel štiri pesmi: Rahmaninova Tebe poem, Troštovo 2. advent, Gossovo Glej, povsod bel sneg leži (spremljava Mihaela Gostiša) in Tomčevo Eno je dete rojeno (solist Janez Gostiša). Zbor je ta svoj nastop pripravil kot projekt, ker po odhodu zborovodja Tadeja Sadarja dalj časa ni redno deloval. Nastop zbora je zborovodja Marjan Grdadolnik dobesedno prigaral z vso svojo močjo, ki jo bogati z raznoterim dirigentskim izpopolnjevanjem.

Dopadljivo se je zatem predstavil 20-članski otroški zbor pod vodstvom Estere Grdadolnik. Mali pevci so ob spremljavi Mihaele Gostiša peli prijazno in natančno.

Sedemnajst deklet mladinskega zbora je zatem ob isti klavirski spremljavi nastopilo pod vodstvom Katarine Kurtjak. Dekleta so si dala veliko opraviti z branjem partituro, pela pa so dovolj natančno in z dobršno mero logičnega podajanja.

Sekstet (kvintet) Adoramus je pod vodstvom Mihaele Gostiše suvereno in božajoče odpel Jericijevo Nikar ne dremajte ter Močnikovo priredbo Ta stare božične pejsni.

Mešani pevski zbor je ob spremljavi Simfoničnega orkestra logaške Glasbene šole pod zanesljivim vodstvom Marjana Grdadolnika odpel Mavovo

Adoramus je počastil svojo 20-letnico.

Pastoralno mašo na božične speve ter Vrabčevo Bila je noč. Kot celota so ugajali poslušalstvu v jasnem izpovednem hotenju.

Sklepni del je mogočno izzvenel v prepevanju združenih zborov ob spremljavi orkestra v dveh taizejskih spevih Magnifikat z mnogimi solisti ter Laudate omnes gentes s solistko Barbaro Istenič in prav na koncu v Gruberjevi pesmi Sveta noč.

Društvu Adoramus iskreno priznanje za koncertni dogodek in za dvajsetletno delo. Posebne čestitke in občudovanje zborovodju in dirigentu in

tudi ustanovitelju mešanega (zatem še mladinskega) zbora Marjanu Grdadolniku za vse, kar je zboru(om) dal kot glasbeni vodja in kot človek. Ob jubileju pa ne želimo prezreti dela, ki so ga opravili drugi organizacijski in glasbeni vodje, najdlje med njimi Mihaela Gostiša kot dolgoletna vodja otroškega zbora, seksteta in kot organistka za vse potrebe.

Slišati je, da bo mešani zbor obnovil svoje vrste in redno delovanje. Naj poje še naprej Bogu v čast in nam v veselje.

Janez Gostiša

Ekstra show

Na praznični dan naše domovine – na štefanovo smo preživeli večer v smehu, veselju in prepevanju. Medvejski gledališčniki so nas nasmejali do solz s komedijo Ekstra show.

Igralcem je uspel všečen nastop, ki je publiki zagotovil smeh in zadovoljstvo. Igra, ki govori o težavah v domu ostarelih na Medvedjem Brdu, stavi predvsem na humor na prvo žogo, kar so igralci tudi dobro izkoristili. Pestri karakterji, napeto ozračje in mešanje kultur, ki trčijo skupaj, so sestavine, ki so zagotovile dobro zabavo. V predstavi se vsaj v nekaterih delih šale vrstijo kot po tekočem traku.

Mladi citrarki Ana in Maruša pa sta dodali še ščepec drugačne domačnosti.

Domača publika je igro zagrabila in jo nagradila s hvalečnimi odzivi.

Ana Žakelj

Naj bo mir v duši, sreča v srcu...

Na Zimskem koncertu v Hotedršici sta prepevala domači moški pevski zbor in gostujoči nonet iz Otaleža

December je nad nami prižgal tisočere luči ob darilih treh dobrih mož. Na voščilnice in z njih je med nas posipal tople misli o prijateljstvu in ljubezni, ki nas pomirja in hkrati vznemirja. V hišah, dišečih po božičnem pecivu ob toplih ognjiščih v družbi najbližjih, duhamo cimet na velikem vozu praznikov.

In ta veliki voz praznikov nas je 29. decembra ob osmih zvečer pripeljal v dvorano Kulturnega doma v Hotedršici. Praznično razpoloženi smo na Zimskem koncertu, ki ga je organiziralo Pevsko društvo Hotedršica, prisluhnili domačemu Moškemu pevkemu zboru pod vodstvom Matije Logarja. V njihovi izvedbi smo slišali enajst božično novoletno obarvanih pesmi. Ubrano zapete so se ene bolj, druge manj dotaknile src občinstva, ki je kar dobro napolnilo dvorano.

Domači pevci so letos v goste povabili Nonet France Bevk iz Otaleža. Petje družijo člane noneta že osemtrideseto sezono. Razen iz Otaleža prihajajo pevci na vaje tudi iz drugih krajev Cerkljanskega. Že vsa leta jih vodi umetniški vodja Pavel Magajne. S svojimi lepimi glasovi so gostje koncert prijetno popestrili, ob odhodu pa nam zaželeli mir, veliko dobrega v prihajajočem letu in še mnogo tako prijetnih druženj, ki se na hitro iztečejo, kot se hitro izteče čas, kadar nam je lepo.

Moški pevski zbor Hotedršica se je skoraj čisto na repu koncerta za finančno pomoč pri izvedbi koncerta zahvalil logaški občini, domači krajevni skupnosti in podjetju Telmak, d.o.o. Iskreno pa so se pevci zahvalili tudi vsem tistim, ki so kakorkoli pomagali pri izpeljavi tega prijetnega glasbenega dogodka. Pevci so

pred slovesom zaželeli vsem vaščanom in vsem, ki na kakršenkoli način pomagajo pri delovanju Pevskega društva Hotedršica, naj ostanejo mir v duši, sreča v srcu in topel stisk dlani tudi potem, ko praznično zvonjenje utihne in svetloba sveč ugasne.

In čisto, čisto za konec, preden so nas zasnežene poti odpeljale vsakega v svojo smer sredi decembrske pravljice z mirom v srcih in z iskricami v očeh na velikem vozu praznikov, nam je voditeljica koncerta, ki je med petjem med občinstvo trosila novoletna voščila in stare božične zgodbe, povedala še tole voščilo:

Ta svet je lepši, // če nekomu nekaj daš. // Ta svet je lepši, // če nekoga rad imaš. // Ta svet je lepši, // če si človek do ljudi. // Bodimo med seboj prijatelji.

Darja Merlak

Trli so se trdi repertoarni orehi

Praznični koncert Glasbene šole je bil še posebej prepričljiv s simfoničnim orkestrom

Zdi se mi, da nam, občasnim zapisovalcem dogodkov, ni dobro sesti k pisanju takoj po koncertih, ko so čustva še vznemirjena. A si ne morem kaj, da ne bi tokrat ravnal prav tako in nemudoma zapisal svojega doživljanja prazničnega koncerta logaške Glasbene šole na praznik sv. Treh kraljev.

Na koncertu, ki ga je tehtno povezal Marko Škrlj, se je najprej predstavil godalni orkester »Junior«. Dirigent Peter Avšič je suvereno obvladoval igranje 13 otrok in treh starejših orkestrašev. Zatem je prvič javno nastopil orkester kitaristov. Vodja Miha Meglič je prav tako zanesljivo vodil deveterico učencev. Otroški zbor, njih šestnajstero, med njimi je bil en sam fant, je publiko prevzel s čistim enoglasnim petjem ob spremljavi

zborovodje Tanje Žagar. Peter Avšič se je predstavil še s 14-članskim godalnim orkestrom »Senior«. Tudi zelo dobro.

Zatem je oder zasedel simfonični orkester. Logaška glasbena šola more iz svojih vrst sestaviti simfonični orkester v polni zasedbi, denimo s 4 kontrabasi in 5 čeli vred. Edinole harfa je bila nadomeščena z elektrono, pa še ta instrument sodi v zares največjo zasedbo. Dirigent Marjan Grdadolnik pospešeno zori in že zmore z nepoklicnimi glasbeniki izvajati dovolj tehtne (zahtevne) skladbe na ravni, za katero se morajo tudi poklicni potruditi. Najsi smo poslušali z izpovednega ali samo tehničnega gledišča. Prav vse skladbe so navdušile nabito polno dvorano poslušalcev logaškega Narodnega doma. Posebej sta prevzeli Caccinijeva Ave Maria v Grdadolnikovi priredbi z izjemno solistko Urško Nagode ter Stravinskega Berceuse in Finale. Poslušalci pa so še posebej prišli na svoj račun med dodatkom (A. Dvoršak: Slovanski ples št. 5), kjer so v maniri novoletne dunajske koračnice Radetsky lahko aplavdirali po dirigentovi taktirki.

Pohvaliti velja zares celotni orkester. Morda le za kanček bolj še posebej trobilni, pihalni in ritmični del, ki so zveneli tako, da bi jih bil vesel prenekateri (še boljši) orkester. Marjanu Grdadolniku zato vse čestitke za božično novoletni triptih: 20-letnica Adoramusa, koncert Pihalnega orkestra in koncert Simfoničnega orkestra. Marjan, vso srečo še naprej! To sem zapisal – naj mi bo oproščeno – tudi iz malce logaške sebičnosti: da bi še naprej imeli takšnega dirigenta in takšne orkestre, v katerih bi lahko imeli mladi, ki neskončne ure vadijo s svojimi instrumenti, kje igrati in dosegati takšne rezultate, kot jih lahko v obeh orkestrih. In, seveda, čestitka Glasbeni šoli, učiteljem in vodstvu za vzgojo tako dobrih instrumentalistov in pevcev.

Janez Gostiša

Simfonični orkester Glasbene šole s sopranistko Urško Nagode.

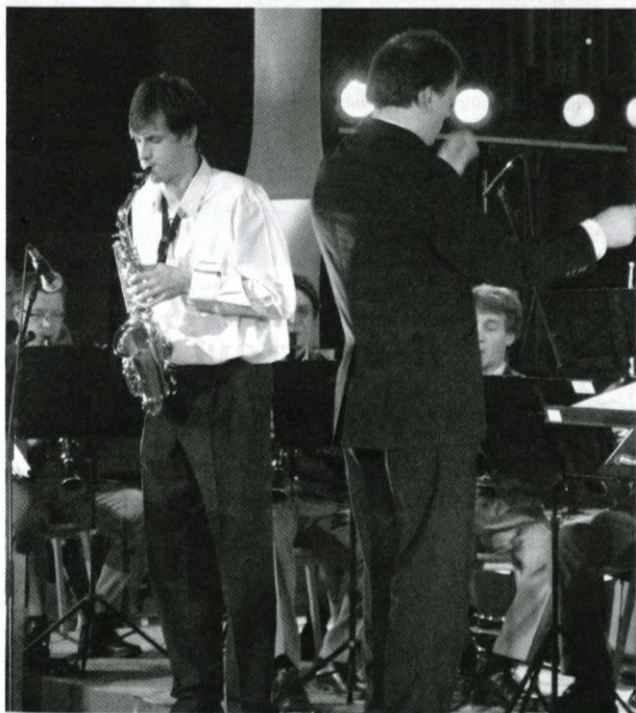
Foto: D. Makavašič

Glasba kot spomin na raj

**Božično novoletni koncert vrhuncev –
Program je obetal veliko, pričakovanja pa so
bila presežena**

Pihalni orkester Logatec z dirigentom Marjanom Grdadolnikom je svoj božično novoletni koncert začel na moč slovesno s Coplandovo Fanfare za preprostega človeka, nato pa nadaljeval s skladbami različnih avtorjev: Dvořáka, Bilika, Musorgskega, Puccinija, Smetane, Lehárja, Princea, Adamiča, Privška, Šostakoviča, Smeetsa... v katerih so blesteli številni solisti. Najprej Luka Loštrek, virtuoz z alt saksofonom, nato pevec tenorist Aljaž Farasin in sopranistka Rebeka Hren Dragolič pa Robert Albreht s trobento, nepozabni Tanja in Nadja Černe s tamburicama in še v podaljšku Vid Pupis s klarinetom. Skupina novih tolkalistov, zraslih tako rekoč iz zadnje jeseni, se je prepričljivo predstavila v skladbi Sambanda avtorja Giana Princea.

Med imenitnimi solisti tudi saksofonist Luka Loštrek.

Foto: D. Makavašč

Tehtno izbrani program – od najbolj poznanih opernih arij preko nekaterih skoraj ponarodelih (Silvestrski poljub) do modernih skladb – je prepričal polno športno dvorano obiskovalcev, ki so se popolnoma predali valovanju glasbe. Tej so se v Šostakovičevi Suiti za plesni orkester na predlog dirigenta povsem prepustili in jo prepevali stoje, zibajoč se in s stiskom rok sosedom. Tako so poslušalci resnično občutili misel, ki jo je pred tem sporočil dirigent Grdadolnik rekoč, da je glasba spomin na raj in da z melodijo vsakdo podoživlja lepoto raja.

Polna dvorana občinstva je navdušeno spremljala izvajanje vrhunskih glasbenikov, katerih program je povezovala Marinka Dodič. Večer, ki ga je s svojimi čestitkami orkestru in voščilom vsem za prihajajoče leto dopolnil župan Janez Nagode, so omogočili požrtvovalni člani orkestra s predsednikom Slavkom Albrehtom in z gosti ter številnimi sponzorji, donatorji in podpornimi člani.

NevMa

Leto 2008 – evropsko leto medkulturnega dialoga

Evropski svet in parlament sta konec leta 2006 proglasila leto 2008 za Evropsko leto medkulturnega dialoga (ELMD). Osnovna cilja te akcije sta spodbujanje medkulturnega dialoga kot instrumenta v podporo evropskim in vsem v Uniji živečim državljanom pri soočanju z izzivi in priložnostmi raznolike družbe v Evropi in v svetu ter dvigovanje zavesti o pomenu razvijanja aktivnega evropskega državljanstva. "Medkulturni dialog je odprta in na medsebojnem spoštovanju temelječa izmenjava mnenj med posamezniki in skupinami različnih kultur, kar naj bi vodilo h globljemu razumevanju zaznavanja sveta drugih."

V Knjižnici smo se odločili prispevati nekaj k širjenju medkulturnega dialoga. Zato bomo v posameznem mesecu do poletja skušali opozoriti naše bralce na literaturo posameznega območja, mesec pa zaključili s prireditvijo, dogodkom, ki bo to območje predstavil še na malo drugačen način.

Februar – mesec afriške raznolikosti

Na naših knjižnih policah lahko najdete veliko del, ki so jih napisali avtorji afriške celine, prav tako pa tudi veliko romanov, potopisnih in zgodovinskih romanov, resničnih zgodb, ki govorijo o Afriki, tamkajšnjih ljudeh, običajih, kulinariki...

V knjižnici, kjer je izpostavljeno tudi nekaj literature po našem izboru, je tudi zvezek, kamor lahko zapišete svoje vtise o prebranih knjigah in jih priporočite (ali pa tudi ne) v branje tudi drugim. Seveda, pa bomo veseli tudi drugih misli, idej, kritik o našem projektu oziroma dogajanju v knjižnici.

Mesec spoznavanja afriške literature bomo zaključili s potopisnim predavanjem, ki bo v prostorih Knjižnice Logatec.

Mira Metljak

Ure pravljic

Knjižnica Logatec:
ob četrtek, ob 16.30

Krajevna knjižnica Rovte:
ob četrtek, ob 16. uri

Noč božična

Božič, krščanski praznik spomina na Jezusovo rojstvo, je že zdavnaj prerasel iz verskega v družinski praznik.

Kot otrok se spominjam, da smo na sveti večer ob zvonjenju Avemarije šli okrog hiše – »krog vogla« – in gospodarskih poslopij, ki jih je stari oče poškrpil z blagoslovljeno vodo. Nato smo se zbrali pri jaslicah in božičnem drevesčku, zmolili en del rožnega venca in se potem pred polnočjo odpravili k polnočni maši – polnočnici. Po navadi je bilo veliko snega in mraza, da je škripalo pod podplati.

Jaslice v farni cerkvi sv. Nikolaja.

Del božičnih običajev se je ohranil še vse v naš čas, zlasti priprava jaslic in obisk polnočnice. Za letošnji božič je zapadlo ravno toliko snega, da je nekoliko polepšal praznično vzdušje.

Besedilo in foto: France Brus

Prepevali pri živih jaslicah v Postojnski jami

Tradicionalne žive jaslice v Postojnski jami so vedno bolj odmevne in privabljajo ob božičnem času na ogled v jamo vedno več obiskovalcev. Vsako leto je v prireditvi, ki se odvija več dni, vključenih več sodelujočih.

Mladi logaški pevci v Postojnski jami.

Ob letošnji prireditvi je s svojim nastopom sodeloval tudi Mešani mladinski pevski zbor župnije Gorenji Logatec. Mladi pevci so ob živih jaslicah prepevali 2. januarja. Drugače pa zbor, ki deluje že šesto leto pod vodstvom našega župana Janeza Nagodeta, redno prepeva enkrat mesečno pri sv. maši in ob vseh večjih praznikih v župniji.

Jana

Za predbožično vzdušje

Nič ni lepšega kot če v dneh pred božičem zazveni pesem, ki nam pričara praznično vzdušje. Lepo presenečenje nam je 17. decembra v farni cerkvi sv. Nikolaja pripravila mezosopranistka Nina v sodelovanju z očetom trobentarjem Francem Komporetom. Nekatere skladbe pa sta pospremila Ana Kokoter na orglah in Tomaž Plahutnik na citrah.

Nina in Franc Komporet ter Tomaž Plahutnik.

Foto: f. Bogataj

Za lepo vezno besedilo je poskrbel Tone Ptičar, ki je celoten koncert še dodatno obogatil. Bil je to lep predbožični koncert, ki ga je sklenila, kot se za božični čas spodobi, Gruberjeva Sveta noč.

Albin Čuk

Blagoslovi na štefanovo

Hladen dan na Štefanovo je zadržal prenekaterga konja v konjaku; na travniku nasproti športni dvorani se je zbralo opazno manj konj kot doslejšnja leta. Pa vendar. Vse je bilo pripravljeno in gospod Janez je priklical blagoslov nad zbrane konje in konjarje.

Blagoslov konj in Konjika.

Takoj za tem je imenitna kočija popeljala gospoda Janeza v Konjik, novo konjušnico, ki daje zavetje 24 konjem, ki jih oskrbuje en sam konjar. Matjaž Mihevc, ki je lastnik konjušnice, je pojasnjeval, da bo sicer tu končno prostora za 40 konj. Rok Peček, odgovoren za ujahavanje konj, pa je navedel, da predstavil posamične konje iz bogate konjenice, ki domuje v Konjiku, prihaja pa od mnogokod. Blagoslov Vsemogočnega, ki ga je izprosila gospod Janez, je bil namenjen konjušnici in konjem v njej.

MAŠ

Pa še o sv. Štefanu

Svetnik – zavetnik konj, konjarjev, kočijažev, zidarjev, krojačev, kamnosekov, tkalcev, tesarjev, sodarjev, kletarjev, zaščitnik pred glavobolom, zoper zastajanje kamnov, zoper zbadanje, obsedenost in priprošnjik za srečno zadnjo uro

Sv. Štefan je bil diakon v Jeruzalemu in je skrbel za siromake. Cerkev ga slavi kot prvega mučenca, saj ga je po krivični obsodbi pobesnela množica kamenjala do smrti. Po vsej verjetnosti je umrl okoli l. 40. Njegov god je približno toliko star kot božični praznik. Čaščenje prvega mučenca Štefana je na Vzhodu dokazano že v 4. stoletju, na Zahodu pa od začetka 5. stoletja.

Čaščenje se je razmahnilo, ko so spet odkrili Štefanov grob v Jeruzalemu in so njegove relikvije prišle v vse dele sveta.

Kamenjanje sv. Štefana.

Štefanov praznik je med ljudstvom veljal za enega najbolj priljubljenih. Poleg mornarjev, ki so Štefanovo čaščenje ponesli v svet, so v visokem srednjem veku podpirali to čaščenje predvsem nemški kralji in cesarji, tem so se pridružili tudi ogrski (madžarski) kralji. Sv. Štefan spada med pogosto upodobljene svetnike. Skoraj vedno je upodobljen kot mlad diakon, njegovi atributi so palma, evangelarij, kamni ali diakonski sakralni predmeti.

Na štefanovo so se v stoletjih razvili razni običaji, povezani z ježo in blagoslovom konj, zato je postal Štefan pomemben kot zavetnik konj in živine nasploh. Nadomestil je božanstva, ki so indoevropskim ljudstvom varovala konje in živino. Prvotno je bil čas okoli zimskega kresa (začetek astronomske zime) praznik germanskega boga Froja, zavetnika konj in živine in tudi praznik slovanskega boga Velesa (Volosa), boga živine, pašnikov, plodnosti, poljedelcev, zaščitnika čred in pastirjev.

Med konjem in zdravilstvom

Če je že sv. Štefan zavetnik konj in zaščitnik ljudi pred nekaterimi zdravstvenimi težavami, pa nekaj zdravilstva očitno premorejo tudi konji. Pomembna je hipoterapija. Je oblika medicinsko-fizioterapevtskega zdravljenja s pomočjo konja, ki vpliva na jahača s svojim tridimenzionalnim gibanjem. Terapevtova naloga je usklajevanje odzivov pacienta na gibanje konja glede na zastavljene cilje oz. želene učinke. Pozitivni vplivi hipoterapije so vidni na telesnem, emocionalnem, duševnem in socialnem področju razvoja pacienta-jahača.

Hipoterapija je primerna za: osebe z boleznimi centralnega in perifernega živčnega sistema (cerebralna paraliza, diskinezija, multipla skleroza...), za osebe z boleznimi gibalnega aparata, za osebe z genetskimi motnjami (Downov sindrom...), za osebe z ortopedskimi motnjami, za osebe, ki potrebujejo rehabilitacijo po nesrečah, za osebe, ki potrebujejo rehabilitacijo po možganski kapi.

Učinki hipoterapije: uravnavanje mišičnega tonusa, izboljševanje ravnotežja, koordinacije in reakcijskih sposobnosti, povečanje gibljivosti medeničnega dela, kar vpliva na gibčnost kolkov in pomaga ohraniti ravnotežje hrbtenice, stabilizacija in mobilizacija glave, trupa in udov in olajšano učenje neodvisnega sedenja, stoje, hoje.

Konj nasploh je zelo močan simbol. Znana je cela paleta pomenov simbolike konja pri raznih kulturah po svetu. Po prebrani literaturi lahko glede na štefanovo strnem simboliko konja na prehod iz teme v luč (dan se daljša! – pri krščanstvu zmaga nad poganstvom), iz smrti v življenje (beli konj, črni konj). Konj je tudi eden temeljnih arhetipov, ki so se vtisnili v spomin človeštvu. Povezan je z osnovnimi elementi: z ognjem, vodo, zrakom in zemljo. V običaje na štefanovo sovpada tudi simbolika konjenika-jezdeca, ki pomeni zmagovalca (v krščanstvu nad poganstvom, npr., simbolika zmage sv. Jurija nad zmajem). Tako kot konjenik obvladuje konja (»prevozno« sredstvo), tako premaguje nasprotno sile. Polivalentnost simbola potrjujejo tudi štirje jezdecji Apokalipse (Razodetja-zadnje knjige Svetega pisma).

Jahajo na belem (smrt), rdečem (vojna), črnem (lakota) in zelenkastem ali mrtvaško bledem konju (kuga).

Gvido Komar

Ecce homo! – Glej, človek!

Župnijska Karitas iz Dolenjega Logatca je 27. januarja povabila ljudi dobrega srca in odprtih rok na dobrodelni koncert v Narodni dom. Med številnimi udeleženci dobrodelne prireditve sta bila tudi naš župan Janez Nagode in Tone Kompare, direktor Škofijske Karitas.

V živopisnem in zabavnem sporedu so sodelovali Stane Vidmar z avtorskimi pesmimi, Miha in Primož Arhar s petjem ob harmoniki, Mateja Perpar, ki je s skupino interpretirala pesmi Anice Perpar na glasbo Mateje Perpar, oktet Pa kol'k'r tol'k' pod vodstvom Franceta Pupisa s tremi pesmimi, Glasbena šola Logatec – Tamburaška komorna skupina logaške Glasbene šole z venčkom narodnih pod mentorstvom Marka Prijatelja, Salve Deum iz Dolskega z avtorskimi skladbami vodje marka Selška, Skupina Nazaret s skečem Prišepetalec Marcela Štefančiča, v režiji Kati

Dolenc, Silvo Slabe z orglicami, Bojan Peklar ter ansambel PROSEN z avtorskimi skladbami.

Izkupiček dobrodelnega koncerta, ki sta ga družno prav simpatično vodila pevec Stane Vidmar in zaporniški duhovnik Robert Friškovec, je namenjen ureditvi doma za zapornike po prestani kazni.

Salve Deum iz Dolskega.

Foto: D. Malavašič

o. u.

NTK sredi uspešnih spopadov

1. TOP RS za kadetinje in kadete

Teden dni za mladinci so se 9. decembra lani zbrali na turnirju Top-8 RS v Preserju še najboljši slovenski kadeti in kadetinje, kjer je NTK Logatec zastopalo kar 7 mladih igralk in igralcev. Pri dekletih sta **Nina Zupančič** in **Katja Gutnik** nastopili v

1. skupini, **Tjaša Mihevc** pa v 3., pri fantih pa sta v 1. skupini nastopila **Miha Žigon** in **Anže Vrabl**, v 2. pa **Nejc Gutnik** in **Toni Kožul**. – Na turnirju je znova zablestela **Nina**, ki je z osvojitvijo skupne zmage tudi nekoliko ublažila razočaranje iz prejšnjega tedna, saj ji je uspelo premagati obe svoji največji tekmici: Anjo Garmut iz NTK Prevent in Alex Galič iz NTK Preserje. **Katja** je tokrat osvojila 6., **Tjaša** pa 4. mesto. – Pri fantih sta **Miha** in **Anže** z osvojenim 7. in 8. mestom nekoliko razočarala, bolje se je odrezal **Nejc**, ki je bil 3. v svoji skupini; s 6. mestom pa je bil lahko zadovoljen tudi **Toni**.

3. odprti turnir pokala Alpe-Adria

V nedeljo, 23. decembra, je v športni dvorani tržiških olimpijcev v Trzinu potekal letošnji 3. odprti turnir pokala Alpe-Adria, na katerem je nastopilo 83 igralk in igralcev v treh starostnih skupinah. Tudi tokrat smo dosegli nekaj lepih uspehov. Pri deklicah do 12. leta je **Tjaša Mihevc** dosegla enega svojih največjih uspehov, saj je s prepričljivo zmago v finalu proti Sabini Dobrin iz NTK Križe slavila v svoji skupini. – Pri dečkih do 12 let je bil **Tom Šfiligoj** drugi, potem ko je v finalu z 1 : 3 izgubil proti Ludviku Peršolji iz NTK Gorica, **Deni Kožul**, ki ga je v polfinalu prav tako premagal Ludvik, pa je zasedel tretje mesto.

Kvalifikacije za ekipno prvenstvo RS za mladinke in mladince

V Izoli je naša ekipa mladink – **Ana Verdinek**, **Sanja Smiljanič**, **Tamara Novak**, **Nina Zupančič** in **Katja Gutnik** – pričakovano osvojila 1. mesto v svoji kvalifikacijski skupini in se tako uvrstila v finale ekipnega prvenstva RS za mladinke, ki bo 5. in 6. aprila letos na Ptuj. Na poti do zmage so premagale ekipo NTD Kajuh Slovan s 5 : 0 (Katja, Nina in Ana), ekipo NTK Preserje s 5 : 0 (Ana, Sanja, Nina) in na koncu še domačo ekipo NTS Arrigoni tesno s 5 : 4 (Ana, Sanja, Nina).

1. turnir TOP-12 RS za članice in člane

Na Ravnah so članice 15. in 16. decembra odigrale svoj turnir Top-12, na katerega se v dveh skupinah po 12 pomei 24 najboljših slovenskih članic. Na turnirju sta – tudi zaradi precej velikega števila odpovedi naših najboljših igralk – poleg **Ane Verdinek**, ki si je prislužila nastop v 1. skupini, kot rezervi dobili priložnost za nastop v 2. kakovostni skupini še **Sanja Smiljanič** in **Nina Zupančič**. Ta nas je še enkrat več razveselila, saj je bila z 12 leti tudi daleč najmlajša udeleženka turnirja. V svoji skupini je namreč po vrsti odličnih tekem in z le dvema porazoma proti Katji Šapek (NTK Fužinar) in Sanji osvojila neverjetno 2. mesto. **Sanja** je sicer samo s tremi porazi v tej skupini zasedla 5. mesto. – **Ana** je imela v 1. skupini precej težje delo, uspela je nanizati 3 zmage, od katerih moramo omeniti predvsem zmago 3 : 1 proti Kristin Fatorič iz NTK Arrigoni; na koncu je osvojila 9. mesto.

3. OT MRNTZ Ljubljana 2007/2008

V Zalogu so 16. decembra učenke in učenci odigrali že svoj 3. turnir za pokal MRNTZ Ljubljana v sezoni 2007/2008. Na svojem 2. turnirju pa so se znova zbrali dijaki. Tudi tokrat nas je zastopala cela četica, saj je nastopilo kar 18 deklic in fantov. Že na prejšnjem turnirju smo dosegli lepe rezultate, to pot pa smo jih še nadgradili, saj smo dosegli 3 zmage, 3 druga in 1 tretje mesto: 1. mesto: **Tjaša Mihevc**, 4. - 5. razred, **Tom Šfiligoj**, 4. - 5. razred in **Miha Žigon**, 8. - 9. razred; 2. mesto: **Pija Mihevc**, 1. - 3. razred, **Deni Kožul**, 4. - 5. razred in **Nejc Gutnik**, 8. - 9. razred; 3. mesto: **Katja Gutnik**, 8. - 9. razred; 5. mesto: **Julija Kelečević**, 4. - 5. razred.

1. SNTL za članice – 10. krog

Dekleta so v soboto, 26. januarja, zelo uspešno nastopila na prvi tekmi spomladanskega dela prvenstva. Na gostovanju v Izoli pri ekipi NTK Arrigoni so zmagale s 5 : 4. Zmaga je bila, podobno kot v jesenskem delu, težka, a zaslužena in daje dekletom dobro osnovo za nadaljevanje prvenstva. – Posebej se je tokrat izkazala **Ana Verdinek**, ki je osvojila vse tri točke, premagala je tudi favorizirano Kristin Fatorič. **Sanja Smiljanič** je z zmago nad Majo Grizelj prispevala eno točko, peto točko pa je prinesla **Nina Zupančič**, ki je premagala Alenko Ačimovič.

3. turnir Notranjskega pokala

V nedeljo, 27. januarja, so se v dvorani OŠ Preserje v zgledni organizaciji NTK Preserje učenci in dijaki pomerili na 3. odprtem turnirju Notranjskega pokala v tej sezoni. – Naši tekmovalci so spet osvojili nekaj lepih mest. V najboljši skupini Top-16 je slavil **Tom Šfiligoj**, ki je v finalu premagal **Tonija Kožula**, **Deni Kožul** pa je bil tokrat peti. V skupini 1. - 5. razred je zmagala **Tjaša Mihevc**. Pri dijakih je ponovno nastopil le **Tim Šfiligoj**, ki je osvojil 6. mesto.

Več lahko izveste na spletnih straneh NTK Logatec: <http://www.klub-ntk-logatec.si>

Mateja Šfiligoj

Računalniški tečaj v Knjižnici

V Knjižnici Logatec zbiramo in svojim uporabnikom posredujemo najrazličnejše informacije, želimo pa jih tudi naučiti samostojnega iskanja gradiva in uporabe sodobne informacijske tehnologije. V letu 2008 smo se odločili, da za vas organiziramo dva tečaja.

1. Začetni tečaj računalništva. Namenjen je začetnikom, ki se želijo spoznati z računalnikom, z urejanjem dokumentov v programu Microsoft Word in z uporabo Interneta. Tečaj bo potekal enkrat tedensko, 4 do 5 tednov ob torkih od 10. do 11. ure, v prostorih Knjižnice Logatec. Zaradi omejenih prostorskih zmožnosti in števila računalnikov sprejmemo največ 6 udeležencev. Prijavite se lahko osebno v knjižnici ali pokličete na 754 17 22 do 27. februarja; tečaj pa se bo predvidoma začel prvi teden marca.

2. S programom COBISS do gradiva v Knjižnici Logatec. Izobraževanje je namenjeno vsem, ki želijo samostojno poiskati gradivo v knjižnici. Poleg tega pa bo predstavljena tudi storitev Moja knjižnica, s pomočjo katere lahko preko interneta pregledujete osebno evidenco izposojenega gradiva, lahko gradivo podaljšate, rezervirate, naročite. Izobraževanje bo potekalo vsak drugi ponedeljek v mesecu približno pol ure (od 17. do 17.30). Termini bodo sproti objavljeni na oglasnih mestih v knjižnici. Prijava ni obvezna, je pa zaželena.

Mira Metljak

Že na začetku z najboljšimi dosežki

Z novim letom se je tudi za naše tekmovalce začela tekmovalna sezona. Pravzaprav dva dni prej, saj je bila prva tekma Notranjsko-Primorske regije (NPR) 30. decembra v Trbižu. Naslednja je bila teden dni kasneje na Starem vrhu. Tekmovalci v kategoriji cicibank in cicibanov pa so se pomerili že tretjič 20. januarja v Cerknem. Priključili so se namreč prvi tekmi za

Notranjski pokal (NP), kjer tekmujejo mlajši od 9 let, ki po starosti še ne sodijo v kategorije Smučarske zveze Slovenije. Kot zanimivost je treba omeniti novost – kombinacijo, ki je bila prvič izvedena na tej tekmi. V vrhnjem delu proge je bila slalomski postavitev vrat, po približno tretjini proge, pa je postavitev prešla v veleslalomsko. Na taki progi so se nekateri znašli bolje, drugim ni bila proga ravno pisana na kožo; bila pa je to vsekakor popestritev tekmovanja.

In najboljše uvrstitve naših tekmovalcev v NP in NPR? Med najmlajšimi sta zmagi osvojila Raisa Leskovec in Anže Brenčič. Malce starejša sta Anja Hrvatič z osvojenim 3. mestom in Žiga Lukančič, ki je tudi zmagal v svoji konkurenci. Na tekmah NPR je Žaklina Jurkovič med cicibankami dvakrat zmagala in enkrat osvojila 2. mesto, med mlajšimi deklicami je bila Neža Lukančič 3. in 1., Job Rupnik je med mlajšimi dečki osvojil 2. in 3. mesto, Rožle Jereb pa med starejšimi dečki 1. in 3. V tekmovanju za NP pa imamo še mladinsko kategorijo, v kateri je Andrej Pasarič enkrat zasedel 2. mesto, naslednjič pa je zmagal.

Na državnih ravni, kjer se tekmuje za veliko nagrado Argeta, pa so do trenutka, ko je tekst nastajal, izvedli štiri tekme. V nadaljevanju naštetih so na tekmah osvojili točke. Rožle Jereb je na veleslalomu med starejšimi dečki osvojil 9. mesto, v slalomu pa 18. Job Rupnik je bil med mlajšimi dečki (kot mlajši v kategoriji) na veleslalomu 19. in 12. na slalomu, Ožbej Jereb pa je v isti

Neža Lukančič je zmagala na tekmi NPR Stari vrh.

kategoriji zasedel 26. in 14. mesto. Žaklina Jurkovič je na kombinacijski tekmi zasedla 7. mesto, Hana Jereb pa je bila kot mlajša v isti kategoriji 31.

Na začetku sem pravzaprav nameravala tarnati nad pomanjkanjem snega v letošnji zimi. Težko je namreč drugim opisovati smučanje medtem, ko se po travnikih že skoraj regat nabira. Po primerjavi podatkov s tistimi iz prejšnjih let, pa bomo tudi letos uspeli izvesti načrtovano število dni na snegu. Skupina X, to so tisti najobetavnejši tekmovalci, ki imajo treninge bistveno intenzivnejše, je tako do konca januarja nabrala že okoli 70, ostali pa 20 dni. Težave se pojavljajo predvsem pri postavljanju prog za treninge, saj so slovenski žičničarji, pri že tako majhnih zasneženih površinah, le redko pripravljeni odstopiti teren. Pri izvedbah treningov v tujini, pa se seveda stroški bistveno povečajo.

Marjeta Hrvatič

NAKLO d.o.o.
Notranjska 14, 1370 Logatec
tel., fax.: (01) 7541-313. email: info@naklo-logatec.si

Panoramske fotografije Logatca

Fotograf Matjaž Žnidaršič je posnel več kot 300 fotografij Logatca in krajevnih skupnosti v občini Logatec iz zraka. Povečane fotografije so primerne za okrasitev poslovnih prostorov in domov, saj lahko naročite fotografije, na katerih je vaša poslovna stavba ali hiša. Primerne so tudi kot darilo vašim poslovnim partnerjem, znancem, prijateljem.

Fotografije si lahko ogledate in jih naročite pri podjetju Naklo, d.o.o., Notranjska 14, Logatec, tel.: 7541-313, www.naklo-logatec.si, info@naklo-logatec.si.

Cenik tiskanih fotografij v formatu:

dimenzija (cm)	cena (€) (tiskano na 5mm kapa plast)	cena (€) (tiskano na 5mm kapa plast + enostaven okvir)
30 x 20	35	45
50 x 33	70	85
75 x 50	125	150
90 x 60	160	190
120 x 80	250	290

Fotografije lahko naročite tudi v elektronski obliki za uporabo na vaših spletnih straneh ali za tisk:

dimenzija	cena (€)
web 612 x 407 pix	40
web 1223 x 813 pik	60
A5 (300 dpi)	100
A4 (300 dpi)	180
A3 (300 dpi)	300

* cene vsebujejo 20% DDV

Košarkarji po pričakovano zmago

Košarkarji OŠ 8 talcev smo se 11. decembra udeležili polfinala regijskega šolskega prvenstva v Postojni – Za tekmo smo se dobro pripravljali, zato sta bili obe zmagi pričakovani

Na turnirju so poleg nas sodelovali še OŠ M. Vilharja (gostitelji), OŠ Pivka, medtem ko so košarkarji OŠ Ilirska Bistrica odpovedali nastop. Prva tekma ob 12. uri med OŠ M. Vilharja in OŠ Pivka se je odvijala z bliskovito in napadalno igro. Tekmo so po napeti zadnji tretjini dobili gostitelji. Pred začetkom ostalih tekem je bila otvoritev in predstavitev vseh ekip.

Svojo prvo tekmo smo igrali poti OŠ M. Vilharja in zmagali s 30 točk razlike. Tretja tekma oz. naša druga in hkrati zadnja na turnirju je bila tekma živcev. Prva tretjina je potekala dokaj normalno z več kot desetimi izmenjavami vodstev. Po odlični predstavi v zadnjih dveh minutah prve tretjine smo vodili z 10 točkami. V drugi tretjini je bilo pomembnih prvih pet minut igre, uspelo nam je vzdržali močan pritisk OŠ M. Vilharja, sledilo

je nekaj hitrih protinapadov in še nekaj zadetih prostih metov, kar nas je ponovno pripeljalo v vodstvo z 20 točkami. Tretja tretjina je bila napeta saj so se gostitelji pobrali in po 4 minutah zaostajali samo še za 4 točke. Seveda, je naš trener Bojan Vaupotič takoj odreagirал in vzel time-out. V naslednjih 6 minutah smo strli upor in prišli v prednost 15 točk, vodstvo nam je tako uspelo obdržati do konca tekme, in turnir je bil naš.

Lestvica po odigranih tekmah:

OŠ 8 talcev	2	2	0
OŠ M. Vilharja	2	1	1
OŠ Pivka	2	0	2

Domen Brglez

Valkartonovi tekači se kosajo z najboljšimi

Konec decembra se je za tekmovalce TSK Valkarton začela sezona zimskih tekem v teku na smučeh. V teh dneh, ko se nam sneg kaže le v prividih ivja in megle, so se fantje in dekleta vsak dan vozili na Pokljuko, Roglo ali pa na mali poligon na Javorniku, ki so ga trenerji sami uredili. Očitno so kljub pomanjkanju snega vseeno pridobili dovolj moči in znanja, saj se še vedno uvrščajo v sam vrh na tekmah za Pokal COCKTA, na državnih prvenstvih v posameznih tehnikah ter na tekmah v tujini za Alpski ali Kontinentalni pokal. Letos je ta novost, da tekmovalci namesto za Slovenski pokal, tekmujejo za Pokal COCKTA. Tekmovalci TSK Valkarton so v prvih tekmah nabrali že kar lepo število točk.

Na tekmi za Pokal COCKTA v klasični tehniki s posamičnim štratom so 6. januarja letos dosegli naslednja mesta:

MDE	SDE	MME
2. Ana Likar	2. Špela Molk	4. Uta Malnar
9. Maša Doles	9. Lara Bogataj	5. Ema Likar
		9. Nadja Debevec
SDI	MMI	SMI
3. Miha Šimenc	1. Rok Tršan	2. Martin Rupnik
4. Lovro Malnar	6. Juš Oblak	9. Anže Rupnik
6. Matic Slabe		ČLI
8. Matej Košir		1. Jure Tršar

Na tekmi za Pokal COCKTA v tehniki sprint prosto so 26. decembra 2007 zasedli tale mesta:

MDE	SDE	MME
6. Ana Likar	2. Špela Molk	2. Eva Sever Rus
9. Maša Doles		9. Uta Malnar
		13. Nadja Debevec
SDI	MMI	SME
3. Miha Šimenc	1. Matjaž Gorjanc	3. Katarina Bešvir
6. Lovro Malnar	2. Rok Tršan	SMI
8. Matic Slabe	7. Juš Oblak	1. Matej Šimenc
11. Matej Košir	11. Matej Brus	2. Boštjan Klavžar
		3. Martin Rupnik
		5. Kristian Peklaj
		14. Anže Rupnik

Državni prvaki v štafetah od leve: Vasja Rupnik, Kristian Peklaj in Jure Tršar

Zelo dobro so se uvrstili naši tekmovalci tudi 22. decembra na Državnem prvenstvu Slovenije v teku na smučeh v štafetah, kjer je pri članih štafeta: **Jure Tršar, Kristian Peklaj in Vasja Rupnik zasedla 1. mesto.**

Štafeta starejših mladincev: Matej Šimenc, Martin Rupnik in Boštjan Klavžar se je uvrstila na **2. mesto**, enako tudi štafeta mlajših mladink: Eva Sever Rus, Katarina Bešvir in Uta Malnar.

Štafeta mlajših mladincev: Juš Oblak, Matjaž Gorjanc in Rok Tršan je zasedla **3. mesto**, enako tudi štafeta mlajših mladink: Ema Likar, Nadja Debevec in Špela Molk.

Največji dosežek za TSK Valkarton Logatec in seveda za slovensko mladinsko reprezentanco pa se je zgodil na Alpskem ali Kontinentalnem pokalu v nemškem Obersdorfu 5. in 6. januarja, kjer se je v šprintu odlično odrezal **Boštjan Klavžar in s 3. mestom** dosegel enega najodmevnejših rezultatov v popolni konkurenci; na sobotni tekmi v dvojnem zasledovanju pa 13. mesto.

Na tekmi za Kontinentalni pokal so v okviru slovenske mladinske reprezentance sodelovali tudi Kristian Peklaj (28. mesto v DPU 15 km, 33. mesto v šprintu), Matej Šimenc (20. mesto v DPU 15 km, 28. mesto v šprintu) in Eva Sever Rus (21. mesto v DPU 10 km, 18. mesto v šprintu).

Ker se je tekmovalna sezona šele dobro pričela, tekmovalci s polno paro usmerjajo svoje moči v nadaljnje čim boljše uvrstitve.

Mira Oblak

Po domačih logih

Janez Slabe, veliki poznavalec logaške zgodovine in navdušen iskalec zgodovinskih predmetov je 9. decembra popeljal logaške planince po Hrušici, ki jo očitno pozna kot svoj žep

Z osebnimi avtomobili smo se peljali proti Hrušici in zavili »na Vodice«. Peš smo se sprehodili po travnikih, kjer so v davnini imeli tabore rimski in kasneje tudi turški vojaki. Vode je veliko pod zemljo in izbruhne na površino ob večjih nalivih, kot npr. Unica na Planinskem polju, ko ob visokih vodah priteče voda s Hrušice, ter reka Hotenjka, ki izvira pri Grčarevcu. Sprehodili smo se ob manjših izvirih vode, umetno narejenem račjem jezercu in manjšem ponikovalnem potoku. Na Vodica je v obliki piramide postavljen spomenik ruskim vojnim ujetnikom, ki so umrli med 1. svetovno vojno pri miniranju ob gradnji ceste čez Hrušico.

Po krožni poti smo se vrnili do avtomobilov in se dalje peljali po delu stare rimske ceste in si ogledali njeno lepo vidno traso. Dalje smo se ustavili za ogled brezna v bližini ceste in se pripeljali na Lanišče. Tu je bila močna, iz klesancev zidana utrdba, kjer je bila v lesenih stavbah znotraj obzidja nastanjena stalna posadka. Imela je vodo v izviru nedaleč pod utrdbo. Na Lanišču je vidna linija obrambnega zidu, ki so ga zgradili Rimljani v začetku 4. stol., da bi varovali cesto na odseku Longaticum-Ad Pirum /Hrušica/. Skoraj 350 m dolgo obzidje se je začelo ob utrdbi, ki je bila zgrajena neposredno nad cesto. Na Lanišču so ostanki obmejnih utrb iz časa med obema svetovnima vojnama, ko je potekala državna meja med Jugoslavijo in Italijo. Gomila porušenega obzidja se od utrdbe nadaljuje po pobočju Srnjaka.

Vrh Srnjaka.

Foto: M. Petkovšek

Po ogledu rimske utrdbe na Lanišču nas je pot vodila po delu Logaške planinske poti, po kateri nas je Janez opozarjal na zanimivosti, še posebej na lepo ohranjen del rimske ceste. V sončnem dopoldnevu smo hodili proti Srnjaku (918 m), najvišjem vrhu Hrušice, od koder smo zrlj proti zameglenemu Logatcu in Grčarevcu. Na vrhu Srnjaka (918 m) smo se podprli hrano iz nahrbtnika.

Po počitku vrh Srnjaka smo se spustili po drugi gozdni poti do logaške smreke – velikanke. S svojimi dobrimi 20 m3 lesa meri v višino kar 51 metrov. Po ogledu velikanke smo po gozdnih cestah in stezah prišli v bližino »Bolčina« in se ustavili v razpadajoči vojaški kasarni. Tu smo zakurili ogenj in pekli klobase za dober tek. Po obedu smo odšli do »Bolčina«, kjer nam je gospodar razkazal svoj vojaški muzej. Od tod pa na Lanišče do avtomobilov.

No, nad lepotaми Hrušice smo bili nekoliko drugače navdušeni kot Valvasor, ki je v svoji znameniti Slavi Vojvodine Kranjske (1687) zapisal: »Ta gozd sega v Turčijo. Vsebuje ostudne divjine, kjer te spremljajo neprijetnost, dolgčas, strah, nevarnost in neudobnost.«

Marinka Petkovšek

Naši nogometaši na dobri poti

Zgodba učencev, ki na OŠ 8 talcev obiskujejo nogomet kot interesno dejavnost, se začne pisati v popoldanskem času, ko pridno nabirajo kondicijo in skupaj s trenerjem Borisom Šprajcem urijo tehniko nogometa ter pripravljajo taktične elemente igre, da bi na posameznih tekmah lahko vsaj toliko zmedli nasprotnika, da bi se mreža zatresla njim v prid. Kljub pripravljeni taktiki pa ne gre vedno vse po načrtih.

Naši nogometaši so se 13. decembra udeležili tekme na Vrhniki, kjer so se pomerili s predstavniki petih osnovnih šol: z Vrhnike, iz Cerknice, Nove vasi, Starega trga in Logatca.

Pred samim začetkom tekme nas je zanimalo, kaj od igre in svojih varovancev pričakuje trener logaških nogometašev Boris Šprajc.

Ali so vaši igralci v dobri formi, ste prepričani v zmago?

V skladu s treningi, ki smo jih opravili, so igralci v dobri formi. Nisem prepričan v zmago, ker ostalih ekip ne poznam preveč dobro, tako da bomo videli situacijo na sami tekmi.

Kako ste se pripravljali na to tekmo?

Na konkretno tekmo se nismo posebej pripravljali, pripravljali smo se tako, kot se pripravljamo na vse nogometne tekme. Res, da smo na novo pripravili nekaj taktik, tako da se igralci znajo postaviti v polju, drugih posebnih priprav pa ni bilo.

Sledila je tekma; logaški nogometaši so odigrali dve igri, in sicer z Vrhniko in Cerknico, žal, so izgubili proti obema ekipama. Končni rezultat z Vrhniko je bil 10:0, pri Cerknici pa se je igra končala s 3:3; sledil je podaljšek in končni izid 5:4 v prid Cerkničanov. Rezultati obeh odigranih tekem so Logatčane uvrstili na končno tretje mesto z izkupičkom štirih golov (Miržel Cocić 2 gola, po enega pa Toni Kožul in Denis Zukanović).

Miržel Cocić, ki je za Logatčane dvakrat zatresel mrežo nasprotnika, nam je po tekmi zaupal svoje občutke: »Bilo je lepo. Lepo sem se počutil, ampak vseeno moja ekipa ni zmagala, tako da mi je bilo na koncu vseeno za tista 2 gola. Želel sem si zmage, vendar nam ni uspelo. Mislim, da bomo morali bolj vaditi kondicijo in tehnične sposobnosti.«

Zelo podobno je ob koncu tekme razmišljal tudi trener Boris Šprajc.

Ali ste zadovoljni z izidom tekme?

Z izidom ne morem biti zadovoljen, sem pa zadovoljen z igro na drugi tekmi, kjer so fantje pokazali, da znajo tudi nekaj odigrati, medtem ko z igro prve tekme nisem zadovoljen. Je pa res, da so fantje potrebovali nekaj časa, da so se privadili na igrišče in na samo igro.

Ali je bila tekma poštena?

Tekma je bila vsekakor poštena; zmagali so boljši, tako – vse čestitke zmagovalcem.

Kakšni so vaši načrti za naprej?

Posebnih načrtov ni, vsekakor pa bomo še naprej trenirali in skušali napredovati v tehničnih elementih igre; nekaj bomo delali tudi na taktičnih elementih igre in se poskušali še bolj uigrati.

Urša Mihevc in Ervin Černigoj

Ob novem letu spet na Kum

Na praznični dan, 2. januarja tega leta se nas je za tri osebne avtomobile planincev odpravilo pod vodstvom Janez Slabeta proti Zasavju. V Trbovljah smo parkirali blizu železniške postaje.

Po plačilu startnine smo sledili markacijam, ki so nas vodile na 26. novoletni pohod na Kum (1219 m); tega vsako leto organizira PD Kum Trbovlje. Po cesti, posuti s peskom, nas je prehitevalo precej avtomobilov, saj se moderni pohodniki lahko pripeljejo precej visoko na Kum, celo do koč. Proti vrhu je bilo nekaj več snega; tam smo srečevali pohodnike, ki so se že vračali v dolino. Nekajkrat je rahlo snežilo, megla pa je ovirala razgled. Po slabih treh urah hoje smo pred poldnevom prišli do planinskega doma, kjer je bilo veliko pohodnikov. V domu smo dobili vroč čaj in žig novoletnega pohoda. Ker je bil planinski dom poln pohodnikov, smo se okrepčali zunaj, medtem ko se je megla še naprej gostila.

Kum je izrazito osamljen vrh, od koder je v lepem vremenu lepo videti Julijce s Triglavom, Polhograjsko hribovje in Škofjeloško pogorje, Karavanke, Kamniške Alpe in Posavsko hribovje.

Pred planinskim domom na Kumu.

Foto: M. Petkovšek

Po krajšem počitku smo se po slabih dveh urah hoje vrnili v Trbovlje in se sredi popoldneva srečno pripeljali v oblačni Logatec. Z lepim pohodom smo leto začeli dejavno; nekaj smo storili za zdrav duh v zdravem telesu.

Marinka Petkovšek

Proti deževnim Dražgošam

S Pasje ravni na 29. spominski pohod po poti Cankarjevega bataljona v Dražgoše

Tudi letos smo se logaški planinci udeležili tradicionalnega spominskega pohoda po poti Cankarjevega bataljona s Pasje ravni v Dražgoše. V soboto, 12. januarja, zvečer smo se s posebnim avtobusom odpeljali iz Logatca mimo Polhovega Gradca do Črnega Vrha (850 m), kjer se nas je Pri Koširju zbralo 279 pohodnikov – znatno manj kot lani.

Janez in Franci dvajsetič na pohodu v Dražgoše.

Foto: M. Petkovšek

Po krajših pripravih smo ob enajstih ponoči krenili med rosenjem v strnjeni koloni s pohodniško opremo in prižganimi čelnimi svetilkami čez Sv. Petra hrib, Zminac v Poljanski dolini do Breznice (380 m), kjer je bil krajši počitek za tople čaj. Dalje smo čez most prečkali Poljanščico, šli skozi Sv. Tomaž (okrog 800 m), Praprotno v Selški dolini, Ševlje (400 m), kjer smo prečkali Selščico in naredili daljši ovinek – zaradi posledic jesenske ujme v Železnikih – ter prispeli ob 7. uri zjutraj v Zabrekve (810 m), kjer smo se nekoliko spočili ob toplem čaju. Dalje nas je čakal še doberšen del poti z manjšimi spusti in vzponi. Po hoji v

strnjeni gruči – 2 km po asfaltni cesti do Dražgoš (800 m) – smo prišli s slovensko in planinsko zastavo do dražgoške osnovne šole okrog devetih dopoldne. Bili smo utrujeni od težke mokre in blatne poti, ki ni bila nič podobna zimskim razmeram. Pri osnovni šoli smo potrdili kartončke pohoda in si privoščili tople fižol in čaj. Janez in Franci sta dobila posebno plaketo za 20. pohod.

Opoldne smo se zbrali na proslavi pri spomeniku, kamor so se kljub slabemu vremenu pripeljali mnogi udeleženci. – Dražgoška bitka je ena izmed izredno pomembnih dogodkov v slovenski zgodovini in priča boja za obstanek slovenskega naroda v podalpskem prostoru. Bitka je terjala življenja 41 Dražgošanov in 9 partizanov, 11 je bilo ranjenih, 12 jih je padlo še na Mošenjski planini. Pomen Dražgoške bitke je bil v srčnosti partizanskih borcev in domačinov, ki so bili pripravljeni boriti se za svoj dom. Nemci so v naslednjih dneh Dražgoše porušili do tal.

Po proslavi smo se sredi popoldneva srečno pripeljali v oblačni Logatec. Vodja pohoda Janez Slabe se je vsem zahvalil za tovarištvo in prehojeno pot v težkih razmerah.

Marinka Petkovšek

Pozimi na Javornik

V nedeljo, 23. decembra lani, smo se logaški planinci pod vodstvom Jerneja Rusa odpeljali do Črnega Vrha nad Idrijo, od koder smo se po markirani poti odpravili na 29. zimski pohod na Javornik. Narava je letos natrosila pičlo mero snega, na poti proti Javorniku pa ga je bilo nekaj več, a ne dovolj za smučanje. Zaradi megle in mrzlega vetra nismo šli čez Šajsko Ravan. Na vrhu Javornika (1240 m) je razgledni stolp, ki pa ga nismo obiskali zaradi slabe vidljivosti. Do Pirnatove koč na Javorniku (1156 m) smo hodili slabi dve uri. Pred koč in v njej je bilo vse polno pohodnikov. V koči smo potrdili kartonček pohoda, ki je organiziran v spomin na 23. december 1943, ko je pri Škvarču na Javorniku ugasnilo življenje 47 borcem III. bataljona Gradnikove brigade. Nekaj pohodnikov je dobilo spominske značke, ki jih prejmejo pohodniki za dvokratni, štirikratni, šestkratni, desetkratni, petnajstkratni, dvajsetkratni in petindvajsetkratni pohod. Dva sta dobila spominsko diplomu za dvajsetkratni pohod in veliko zlato značko ter za desetkratni pohod spominsko diplomu z veliko srebrno značko.

Zaradi gneče v koči smo odšli do bližnje kmetije, kjer smo se ob topli kmečki peči preoblekli in se »podprli« s hrano in pijačo iz nahrbtnika ter toplim čajem, ki ga je skuhal gostitelj. Nato smo nadaljevali pohod do »Stare pošte« v Hrušici, kamor smo po dveh urah hoje prispeli po gozdni cesti nad Vodicami in po novo odkriti vlaki. Tudi s te strani smo srečevali pohodnike. Družba je bila dobro razporejena in pravi čas je bil za kosilo. Sredi popoldneva smo se srečno pripeljali v Logatec.

Marinka Petkovšek

Ponoči na Grmado

Planinsko društvo »Blagajana« iz Polhovega Gradca je 18. januarja organizirala 17. tradicionalni nočni pohod na Grmado, ki ga organizira v počastitev priznanja Slovenije v večini držav sveta 15. januarja 1992. Enajsteri Logaški planinci smo se ob sedmih zvečer odpeljali iz Logatca v Polhov Gradec (397 m). V gostilni »Pratkar« smo se prijaviли in plačali startnino (za čaj med potjo).

S čelnimi svetilkami smo pod vodstvom Janeza Slabeta odšli po planinski poti, ob kateri so na križiščih gorele sveče v lončkih in označevale pot. Kmalu smo se za krajši čas ustavili v novi planinski koči gostiteljskega društva in se pozdravili z dežurnimi planinci. V svetli, z luno obsijani noči brez snega smo pot nadaljevali do lovske koče, kjer je bilo mogoče dobiti čaj. Dolgo se nismo zadržali zaradi gneče in da se zaradi vzpona pregrete ne bi preveč ohladili. Od tukaj naprej se je pot strmo dvigala; teren je bil precej krusljiv in pot ozka. Kmalu smo zagledali z lučkami obsijan vrh. Še večji vzpon in po dveh urah smo stopili na vrh skalnate in razgledne Grmade (898 m), kjer je bilo polno oznojenih pohodnikov.

V planinski dnevnik smo vtisnili žig osvojenega vrha, se razgledali po zvezdah in osvetljeni Ljubljani in okoliških vaseh. Nato smo se spustili na drugo stran Grmade po strmi in delno ledeni poti ter se ustavili pri gostišču »Gonce«. Veliko pohodnikov je bilo okrog gostišča in v šotoru ob njem. Ob krajšem postanku smo se okrepčali s hrano iz nahrbtnikov, se odžejali in nekoliko poklepetali z znanci. Okrog enajstih smo se na povratku v dolino ustavili pri lovski koči, kjer je prepevala vesela družina. Tam smo popili vroč čaj in odšli do nove planinske koče PD Blagajana, kjer je bilo prijetno toplo. Družina pohodnikov je bila veselo razpoložena, iz zvočnika je vabila k plesu vesela glasba. Posedli smo okrog mize s hrano in pijačo. Težki planinski čevlji niso ovirali plesnih navdušencev.

Bilo je čudovito. Prihodnje leto se nam le pridružite.

Marinka Petkovšek

Na zimsko Kriško goro

Zadnjo nedeljo v januarju je Planinsko društvo Križe organiziralo 21. Zimski pohod na Kriško goro – 1582 m; tega se vsako leto udeležujemo tudi logaški planinci. Na zimski dan brez snega smo se zarana zbrali na parkirišču »pri Krpanu«. Pod vodstvom Janeza smo se z avtomobili odpeljali proti Golniku. Z lokalne ceste smo zavili proti Zgornjemu Vetrnu in se po ozki cesti pripeljali do parkirnega prostora, od koder smo se napotili po strmi markirani planinski poti. V spodnjem delu smo šli skozi gozd, v vršnem predelu pa po razglednem grebenu, ki je bil vse do vrha pobeljen s snegom. Srečevali smo se z vračajočimi se planinci.

Po uri in pol hoje smo prišli do Koče na Kriški gori (1471 m), kjer je v nemrzlem vremenu kar močno pihalo. Iz zvočnika je donela domača slovenska glasba. Pred kočo je bilo zbranih veliko planincev – tudi logaških in hotenjskih –, ki so se krepčali in se pogovarjali na toplem soncu. Ob prihodu smo si najprej preoblekli od potu premočene majice, potrdili kartonček pohodov, se vpisali v vpisno knjigo in pomalicali. Koča je bila polna pohodnikov. Lepo vreme smo izrabili za klepet s prijatelji in znanci. Kupili smo tudi srečke za srečelov, ki ga vsako leto organizirajo planinci PD Križe za pokritje stroškov pohoda.

Od koče je bil lep viden Tolsti vrh (1715 m), ki s Kriško goro stoji zahodno od Storžiča in z njim vred tvori nepogrešljivi severni del panorame Kranja. Kriška gora je raztegneten hrbet brez izrazitega vrha. Pogled je segal na Ljubljansko kotlino ter spodnji del gorenjske ravnine s Kranjem, zasnežene Julijce s Triglavom, gornji del gorenjske ravnine z Radovljico, Dobrčo in Stolom.

Pred poldnevom smo odšli previdno po drugi strmi in zavetrni poti do Zavetišča v Gozdu (862 m), kamor smo dospeli v slabi uri hoje. Po krajšem počitku smo odšli do parkirišča (500 m hoje) in se srečno pripeljali v tople in delno sončen Logatec.

Marinka Petkovšek

Vabljeni v karate akademijo Pantera

Karate akademija Pantera in Karate klub Logatec vpisujeta v začetni tečaj tradicionalnega in športnega Shotokan karateja. V našem klubu že več let trenira karate veliko število mladih (osnovnošolci, srednješolci, študenti) ter odraslih (rekreativci) pod vodstvom izkušenih trenerjev z dolgoletno tradicijo. Treninki karateja so primerni za otroke in mladino – za fante kot dekleta – ter za odrasle (moški in ženske) saj razvijajo psihofizične sposobnosti, krepijo značaj, izboljšujejo koncentracijo ter samozavest. Skozi skrivnosti karateja vas bo vodil izkušen inštruktor Boris Peček, mojster Shotokan karateja 3. Dan, ki že več kot 15 let poučuje karate na Notranjskem. Naš cilj je omogočiti vsakemu ljubitelju borilne veščine kvalitetne treninge, kjer ima vsak možnost treningov v rekreativni obliki.

OSNOVNOŠOLCI: Treninki potekajo vsako sredo in petek od 14.30 do 15.30 v mali telovadnici – športna dvorana OŠ »8 talcev« Logatec (1. nadstropje)
SREDNJEŠOLCI, ŠTUDENTI, ODRASLI: Treninki potekajo vsak petek od 16.30 – 18. ure v mali telovadnici – športna dvorana OŠ »8 talcev« Logatec (1. nadstropje)

Če je vaš cilj spoznati in razviti sposobnosti samoobrambe, psihofizične sposobnosti, samozavest in se pri tem dobro zabavati, vas vabimo, da se nam pridružite ter spoznate vse skrivnosti ene izmed najbolj popularnih borilnih veščin na svetu v družbi odličnih trenerjev. Obljubljamo vam hitro napredovanje, resno in profesionalno delo trenerjev ter tudi zabavne trenutke v odlično organiziranem društvu, kjer ničesar ne prepuščamo naključju.

Vse informacije glede vpisa in treningov lahko dobite tudi na elektronski pošti: **boris_pecek1@t-2.net** ali po telefonu: **GSM: 031/641-200! Vpis bo do 7. marca letos.**

Boris Peček

Vrtec je zaplaval

V novembru so se otroci najstarejših skupin Vrtca Kurirček iz Logatca udeležili petdnevnega plavalnega tečaja v Zapolju. Tečaj so obiskovali otroci vseh enot: iz centralnega vrtca, iz enote Tabor, Hotedršica in Rovte. Pod budnimi očmi učiteljev plavanja so si nekateri otroci nabirali prvih izkušenj pri prilagajanju na vodo, drugi pa so preko igre že spoznavali pravilno plavalno tehniko. Vsi pa so bili nad plavalnim tečajem navdušeni.

Tanja Jurca Glazar

Obisk najbolj slavne Muce

December je mesec, ki kljub mračnosti žari v soju prazničnih lučk, in ljudje se v tem mesecu gotovo največ zabavajo. Posebej čaroben pa je seveda za otroke. Prav njim je bil v sredi meseca decembra namenjen nevsakdanji obisk slavne Muce Copatarice. Ta seveda domuje v knjigi pisateljice Ele Peroci. Prav zato se muca najbolje počuti v knjižnici, kamor vedno privabi veliko otrok. V prednovoletnem času se je ustavila kar v treh knjižnicah naše občine. Bila je v Logatcu, Hotedršici in v Rovtah. Da muci ni dolgčas, včasih zapusti mesto v knjigi in se poda med najmlajše.

Otroci so se zgrnili krog Muce Copatarice.

Foto: M. Bogataj

V Rovtah smo jo sprejeli kar v dvorani glasbene šole, ker je bilo malih obiskovalcev toliko. Kar zasijale so njihove očke, ko se je na vratih pojavila Muca Copatarica, čisto prava, živa in na las enaka tisti iz knjige. Bila je snežno bele barve z veliko belo pentljo na repu. S sabo je nosila vrečo, v kateri so bili taki in drugačni copati. Pobrala jih je otrokom, ki jih ne pospravljajo redno. Ona jih lepo zašije, očisti in ker je zelo dobra muca, copatke otrokom vrne. Naši otroci so muci pomagali urediti copate, najlepše pa je bilo, da so jo smeli pobožati in se z njo tudi fotografirati za spomin. V zahvalo za njihovo pridnost je muca dala vrečke z bonboni, ki so prav gotovo mnogo bolj sladki, saj so od slavne Muce Copatarice. Muci se je mudilo naprej, saj je morala obiskati še veliko otrok. Obljubila je otrokom, da se gotovo še kdaj srečajo. Otroci pa so ji obljubili, da bodo vestno pospravljali copate, da bo imela muca več časa hoditi naokrog.

Mi pa željno čakamo na še kakšnega junaka, ki bo ušel iz knjige in jo primahal med nas.

Metka Bogataj

Tudi logaške mažorete na državno tekmovanje

V nedeljo, 27. januarja letos, je bilo v športni dvorani pri Osnovni šoli v Horjulu odprto državno predtekmovanje Mažoretne Twirling zveze Slovenije (MTZS). Predtekmovanja se je udeležilo 80 tekmovalk iz sedmih društev. Po intonaciji državne in evropske himne sta vse tekmovalke pozdravila predsednica MTZS Nada Skuk in horjulski župan Jani Jazbec in jim zaželela čim več uspeha na tekmovanju.

Mažorete so se predstavile.

Predtekmovanja v Horjulu so se udeležile mažorete iz Brd, Cerknice, Kranja, Horjula, Lenarta, Nove Gorice in iz Logatca. Na predtekmovanju je sodelovalo kar 17 logaških mažoret, ki so pod strokovnim vodstvom svojih voditeljic in trenerk osvojile celo vrsto odličij.

Ob zaključku tekmovanja in razglasitvi rezultatov je predsednica Skukova poudarila, da se je vseh 80 tekmovalk uvrstilo na državno tekmovanje, ki bo marca letos.

Besedilo in foto: France Brus

Domiselne poslikave

Na pustih betonskih zidovih ob športni dvorani pri Osnovni šoli 8 talcev nasproti dolenjelogškega pokopališča pritegnejo pogled mimoidočin lične poslikave, ki bi jih prav lahko pristieli k mojstrovinaim otrok in njihovih likovnih mentorjev.

Prijetne, smejoče se rožice.

Velike nasmejane rože pisanih barv so pravo poživilo na sicer pustih sivih stenah in so pravo nasprotje grafitom, ki kazijo pročelja stavb in izpričujejo likovno siromaštvo njihovih nevgojenih avtorjev.

Besedilo in foto: France Brus

Razdajala sta se Božiček in dedek Mraz

Dva dni pred božičem sta se na ploščadi pred Narodnim domom srečala Božiček in dedek Mraz. Srečanje sta pripravila občina Logatec, krajevna skupnost Naklo, logaško Turistično društvo in domače Komunalno podjetje.

Zgodaj popoldne so se pogumni otroci pomerili v postavljanju snežakov blizu prireditvene ploščadi, kamor so organizatorji pripeljali 4 tovornjake umetnega snega, ki so ga za ta namen v dneh pred prireditvijo naredili pod Sekirico. Tekmovalci so izpolnili pričakovanja organizatorjev in postavili tri snežne umetnine.

Za tem je sledil poseben program, v katerem sta najprej nastopila Pihalni orkester in Twirling klub logaških mažoret v dveh točkah. Nato se je zbrani množici obiskovalcev pridružil Teater Cizamo z igrico Skoraj čisto pravi cirkus. In takoj za »cirkusom« so vsi navzoči pozdravili prihod dedka Mraza, ki je ocenil snežake. Dedku Mrazu se je nato pridružil škrt Pomagavček, ki se je predstavil za Božička. Pa mu to ni uspelo, zato so otroci na priporočilo dedka Mraza družno priklicali Božička. Nakar so vsi trije med otroke razdelili obilje mandarin in bonbonov.

Decembrska prireditev je nadomestila tradicionalne prireditve, ki so se celo vrsto let odvijale na Cankarjevi ulici. To pot so se organizatorji odločili, da so celotno dogajanje prestavili

Otroke so razveselili škrt Pomagavček, Božiček in dedek Mraz.

vsem na oči, torej ob prometno Tržaško cesto, kjer se je v najlepši luči pokazala promocija mesta in občine. Organizatorji so s prireditvijo dali poudarek zabavi in veselju najmlajših, ki praznike še vedno sprejemajo na pravljичen način.

Renata Gutnik

Polno srce sonca

Mladinski pevski zbor OŠ Tabor, Mateja Perpar in instrumentalni trio

Le štiri dni je manjkalo do novega leta, božični večer je bil že za nami; pripravljala se je »vojna napoved s petardami« za novoletne praznike in prav veseli smo se zato podali v avlo osnovne šole Tabor, da bi nam učenci z učitelji tamkajšnje šole in glasbeni gosti polepšali večer, kjer so bili najglasnejši ploskanje in pevski akordi iz grl mladih.

Vsako leto znova se čudim pevovodju Zdravku Novaku, ker prepriča pevce Mladinskega pevskega zbora OŠ Tabor, da sredi počitnic pridejo na vaje in nato na nastop za zaključek koledarskega leta. Čeprav me malo manj čudi, da tudi sam najde čas, sem hkrati navdušen tudi

nad njegovo vztrajnostjo, ki je, na žalost, manjka mnogim, predvsem mlajšim od njega samega.

Tako smo pustili soncu v srce tudi ta večer, ko so nas med glasbo žgečkale besede Branke Novak, ki jih je namenila poslušalcem prek napovedovalk Kaje Rupnik in Anje Sedej ter najmlajše Rebeke Cigale. Glasbeni izbor pesmi je bil sprva pričakovan, torej tak, kakršnemu na tak večer radi prisluhnemo. Kot že tolikokrat so se tudi tokrat izkazali v srcu in še drugače »kosmati« Vinko Kralj, Bojan Šen in Vid Sark, trije multiinstrumentalisti, ki že leta pomagajo soustvarjati zimski »sončni« večer.

Potem pa je sledilo sila prijetno presenečenje. Na oder se je prismejalo Mateja Perpar, ki je s svojim delom nastopa večer spremenila v nekaj več kot »sonce v srcu«: srce je namreč postalo sonce samo. Sama je uglasbila pesmi, ki jih je otrokom namenila njena mati, pesnica Anica Perpar, nekoč tudi učiteljica taborske osnovne šole; za nekaj pesmi pa je Mateja napisala besedilo in glasbo. Posebej je ugajala Ribica, kjer se ji je izredno spevno in umetno na banjo pridružil Bojan Šen, prijetni sta bili Mačica in Račka ter še posebej hudomušna Mačja misel. Ta del večera smo čutili z avtorsko pesmijo in z doživeto, otroški duši primerno nevsiljivo glasbo, brez pačenja ali spakovanja, s katerima skušajo včasih celo dramski igralci doseči neko »otročkost«, ki se po navadi sprevrže v smešenje samega sebe, otrokom je pa ful dolgčas. Tega večera jim gotovo ni bilo dolgčas.

Konec je postregel še z Belim božičem in z Zemljo, ki pleše, skladbama, ki sta tudi sodili v zaključni del, a meni je neprestano v ušesih predla »odrška mucka« Mateje Perpar. Tisočkrat bolj blagoglasno kot raketa in petarda, ki sta me spremili do doma in skoraj pregnali vtis prijetnega, domačega vzdušja. Skoraj, pravim. Nikoli ga pravzaprav ne zmoreta.

Mateja Perpar in MIPZ OŠ Tabor.

Foto: P. Sark

KRAS

Policist Beno, kaj pa zdaj?

Policijska uprava Ljubljana je prav zato, ker se vsak dan znova srečujejo s spolnimi zlorabami otrok, s pretepi za štirimi stenami, z nasilji med vrstniki na ulicah, z zvodniki otrok ... začela z izvajanjem projekta »Policist Beno, kaj pa zdaj?« In prav s tem namenom sta se na OŠ 8 talcev Logatec oglasila policistka Urša in policist Tadej. Učencem na razredni stopnji sta namreč želela vlitati samozavest in jih spomniti, kako naj se v primerih, ko jim je najbolj težko, obnašajo in kje vse lahko iščejo pomoč.

Po njunem odhodu so učenci zapisali nekaj svojih izkušenj; objavljamo zapisa dveh učenk.

Nekega dne, ko se je moj oče odpravljal v službo, sem svojega brata prosila, naj ugasne glasbo, ki jo je poslušal, saj bi tudi jaz rada vsaj malo poslušala pesmi, ki so všeč meni. Z bratom sva se začela prepirati, v sobo je prišla mamica, ker je slišala kričanje, kmalu za njo pa še oče. Na brata je začel vpiti, ker kljub temu ni hotel ugasniti radia, sta se stepla. Takrat mi je začelo srce biti tako močno, da sem zajokala, hotela sem ju ločiti, a ju nisem mogla. Bilo me je strah, premišljevala sem, kaj se bo zgodilo v nadaljevanju. Na koncu je moj brat iz obupa začel metati svoj telefon ob tla. Bilo je res grozno.

Za štirimi stenami, v bloku se mami in oči ponovno prepirata. Mene pa je spet strah, da se bosta ločila. Oba imam rada in nočem, da se ločita. Zelo sem žalostna in pri srčku me stiska. Vem, da se imata mamica in očka rada in ne maram tistih dni, ko se prepirata, mislim, da bi morala biti malo bolj strpna, saj sta mož in žena. Upam, da se prepiri ne bodo več ponavljali. Razmišljam, da bi jim morala povedati, da se ne smeta prepirati, ker me to boli.

To, na žalost, nista osamljena primera. Žalostno in zaskrbljujoče je, da bodo bolečine otrok tokrat ostale zapisane samo na papirju, saj so bili njihovi zapisi zaradi varovanja osebnih podatkov anonimni. Želimo pa, da bi bilo prebrano vsaj v poduk vsem, ki vzgajate s silo in otrokom z neobvladljivimi in nepriemnimi dejanji dan za dnem brišete življenje, ki bi se lahko ob prestopu v odraslo dobo podpisalo s srečno otroštvo. Namesto tega pa bo ostala rana, ki bo sledi na posamezniku pustila celo življenje.

N.N.

Čas blagosti

Veseli in predvsem nori december – Pred prazniki nori vrtljak preobilja dogodkov predvsem s komercialno noto; na dom smo dobivali premnoga oglasna sporočila, kje in kaj vse se »ugodno« dobi – V trgovskih centrih gneča sredi oslepljajočega blišča.

Na naši šoli pa je bilo povsem drugače. Naš praznični december je bil tih in pravljичen, še malo ne bahav, kričec in naprodaj, pač pa ovit v vonjave pravljичnih zgodb, mehak od tisočeri pravljичnih snežink in topel od otroških nasmehov. To je bil poseben čas, tkan iz čistih, blagozvočnih besed, ki sežejo do srca, in prijaznih doživetij, ki nas zblížujejo. Čas, ki nas

dela blage in notranje bogate. Tudi celotna šola se je odela v pravljичno-zimsko odejo. Vsi učenci so pri različnih dejavnostih izdelovali praznične zimske motive (snežene može, snežinke, jelke, okraske), poslikave, trganke in tako pomagali odeti šolo v pravljичno deželo. Naš razred je krasila tudi smrečica, na kateri so mamljivo dišali piškoti.

Prvi dobri mož – sv Miklavž – nas je bil obdaril z darili in lepimi željami, mi pa smo njega in vse navzoče presenetili s prijazno igrico o Zlatem zajčku Lukcu. Praznično vzdušje se je nadaljevalo z izdelovanjem venčkov, jasic in voščilnic; prav z vsako se je bilo treba kar truditi. Še praznično voščilo in odšle so na pot, da ogrejejo komu srce in in mu polepšajo dan.

Najlepši pa je bil zaključek. Obiskala nas je naša ravnateljica in skupaj z njo smo s prižganimi lučkami v prvem večernem mraku obiskali sosedo, jim s pesmijo zaželeli miru in sreče. Ko smo se vrnili v učilnico, sta nas obiskali naši prijateljici Maruša in Mateja iz devetega razreda in nas presenetili z lepim prazničnim programom. Posebej za nas so zazvenele citre in kitara. Sledila je prisrčna zabava dolgo v noč.

Ko pa so pošle moči in je utihnila glasba, sta se starejši sošolki poslovili, malčki pa so v spalnih vrečah mirno zaspali kar v učilnici. Le lučke na dvorišču so razsvetljevale temo in govorile o sreči, ki jo tkejo naši medsebojni odnosi, in v katerih smo darilo drug drugemu.

Tudi za letos si velja podariti čim več srčnih darov – pa da bi jih prav toliko tudi prejeli!

Ana Žakelj

In k počitku so legli kar v učilnici.

Foto: A. Žakelj

Nagradni izlet

Tudi letos je od 16. do 22. septembra potekal evropski teden mobilnosti. V okviru tega tedna je potekala nagradna igra, v kateri je lahko sodeloval cel razred. Vsak učenec je v poseben obrazec ves teden pridno vpisoval, koliko časa se je dnevno vozil s katerim koli prevoznim sredstvom. Dodanih je bilo še nekaj vprašanj, ki so se navezovala na čisto okolje. Pri nagradnih igrah smo sodelovali trije oddelki in bili tudi izžrebani za nagradni izlet. Sami smo si izbrali pot z vlakom po Sloveniji; smer potovanja so nam pomagale izbrati učiteljice.

V jutranjih urah 11. decembra smo se zbrali na logaški železniški postaji. Na vlak smo se »zagrebli« za sedeže in se peljali skozi Postojno do Sežane. Tam smo presedli na vlak, ki nas je popeljal skozi Novo Gorico do Bohinjske Bistrice (vožnja je trajala kar 3 ure!!), kjer je bil naš glavni cilj: vodni park Bohinj. Osebjem je bilo prijazno, priredili so nam vodno aerobiko, poizkusili še z raznimi tekmovalnimi igrami, zmagovalci s(mo) dobili zastoj sladoleđ. Medtem ko se je zmagovalna peterica (naj povem, da smo bile to sama dekleta) sladkala s sladoleđom, so se

drugi preskušali v igri, v kateri so morali iz bazena zadeti koš. Ja, tri ure so kar hitro minile.

Tretji vlak nas je popeljal do Jesenic, kjer smo se presedli na vlak za Ljubljano, tam pa smo še zadnjič »dvignili sidra« in se udobno namestili na vlak do Logatca. Da bi vse gladko potekalo so nas spremljale razredničarke Judita Cempre, Mojca Albreht in Marinka Istenič pa še Branka Kogoj Jaksetič in Boris Šprajc.

Med vožnjo smo lahko obiskali strojevodjo in ugotovili, da voziti vlak sploh ni enostavno delo, saj moraš vsake pol minute pritisniti določen gumb, drugače se vlak samodejno ustavi. Zagotovo nam bodo v spominu ostala nenavadna imena krajev, mimo katerih smo se peljali: npr. Avče, Prestranek (ki je postal Presranek) in podobno, pa seveda tudi čudovita zelenomodra Soča, ki nas je spremljala del poti, ter predor, dolg kar 6 km.

Utrujeni, a zelo zadovoljni, smo se vrnili v Logatec z mislijo, da bi lahko tako potovanje še kdaj ponovili.

Eva Razložnik, 8.b

Mladi bi radi živeli v čistem Logatcu

Ekovci OŠ 8 talcev Logatec smo se odločili, da bomo pogledali, kako je s postavitvijo košev za odpadke po najbolj prehojenih poteh Logatca. Odšli smo od naše šole mimo Abanke do pošte in Mercatorja. Od tu smo nadaljevali pot mimo občine do nakupovalnega centra TUŠ. Pot smo zaključili po Cankarjevi ulici do šole.

Skupaj smo našli 26 košev. To je kar precej, toda nam se je zdelo, da bi bil na določenih mestih lahko postavljen še kakšen. Tako smo jih pogršali predvsem pri Abanki pred bančnim

avtomatom, pred pošto, lahko bi bil tudi pred drugo občinsko stavbo. Pričakujemo, da bo koš za odpadke postavljen tudi v novo oblikovanem parku pred Alpino. Skoraj vsi koši za odpadke so bili dobro urejeni in vzdrževani, le tista dva na poti proti Mercatorju sta kazala nekoliko slabši videz.

Torej, vsi imamo možnost, da odpadke vržemo na pravo mesto, težava je le v tem, če si to res želimo.

Resnično, mi mladi bi radi živeli v lepem in čistem Logatcu.

Edina Grošič Šen

Leila, Višja strokovna šola, d.o.o., Mencingerjeva 7, 1000 Ljubljana, tel. 01/2811340,

<http://www.leila.si>, irena.marinko@guest.arnes.si

VIŠJE STROKOVNO IZOBRAŽEVANJE: POSLOVNI SEKRETAR

Vizija in strategija šole: Naše poslanstvo je dati študentom dobro izobrazbo in pripeljati do diplome tudi tiste, ki se ne morejo pogosto udeležiti predavanj: matere z otroki, komercialiste na terenu, zaposlene v tujini. Specializirani smo za izobraževanje poslovnih sekretarjev, zato vsebine pri večini predmetov vsebujejo praktične primere, značilne prav za ta delovna mesta.

PREDMETNIK:

Obvezni predmeti: Komunikacija, Poslovanje in finance, Informacijsko-komunikacijski sistemi, Zakonodaja in uprava, Poslovni jezik, Sodobna pisarna, Organizacija in protokol. **Izbirni predmeti:** Komuniciranje z javnostmi ali Spletno poslovanje, prosto izbirni predmet in diplomsko delo.

Organiziranost študija: Izobraževanje traja dve leti. Študijsko leto se prične oktobra in konča junija. Predmetnik in število ur sta prilagojena programu za odrasle. Predavanja potekajo modularno, po posameznih predavanjih se opravljajo izpiti. Študij se zaključi z diplomsko nalogo in zagovorom. Po uspešnem zaključku izobraževanja izda Višja strokovna šola Leila d.o.o. javno veljavno diplomu in študent pridobi naziv Poslovni sekretar/Poslovna sekretarka.

Cena enega letnika je 1269 evrov, če se plača v enem obroku. Če študenti plačajo v treh obrokih, je cena 1335 evrov za en letnik. V šolnino je vključena vpisnina, učbeniki, individualni izpiti in ponavljanje izpitov.

ZAKAJ BI IZBRALI NAS?

- 1) S študenti delamo individualno. Ne pomenijo nam le številke, ampak ljudi, s katerimi imamo prijateljske stike.
- 2) Študenti imajo možnost, da zaključijo študij prej kot v dveh letih.
- 3) Študenti lahko uveljavijo svoja znanja tujih jezikov: angleščine, nemščine, francoščine, italijanščine in španščine.
- 4) Študenti so organizirani v delovne skupine, kar povečuje učni uspeh in prispeva k nastajanju novih poslovnih in prijateljskih vezi.
- 5) Šolnina je med najnižjimi v Sloveniji.
- 6) Izobraževanje izvajajo predavatelji z univerzitetno diplomu, magisterijem ali doktoratom, ki imajo izkušnje pri delu v gospodarstvu in poučevanju in uporabljajo sodobne učne metode.
- 7) Možnost nadaljevanja študija na mednarodni visoki strokovni šoli na Finskem.

INFORMACIJE: tel. 01/2811340 ali spletni naslov: irena.marinko@guest.arnes.si

Iz doma starejših

Veselo skozi december in januar v Domu starejših

Kar ne moremo verjeti, da je leto 2007 tako hitro minilo. Tudi letos nas je v Domu obiskal sveti Miklavž. Seveda, na našem oddelku smo mu že prej napisali pismo, in kot se spodobi na roke, ne pa po internetu. In tako je Miklavž obiskal vse stanovalce in vse tudi skromno obdaril.

Sredi decembra nas je obiskal pevski zbor Društva upokojencev iz Logatca z novim zborovodjem Matijem Logarjem. Petje so začeli z božično pesmico, končali pa z venčkom narodnih. Prav za začetek je nekaj besed povedala direktorica Helena Primc. Navzoč je bil tudi Marcel Štefančič, urednik Logaških novic. Potem nam je nekaj zelo toplih in prijaznih besed namenil Vladislav Puc, predsednik Društva upokojencev Logatec. Kar nekaj viž je na harmoniko zaigral Franc Jeraj. Dve pevki sta uprizorili skeča, katerima smo se od srca nasmejali. Slišali smo tudi poseben recept za nas starejše. Najbolj smo si zapomnili, da za bolečine v trebuhu najbolj zaleže brinjevec. Za konec nas je Božiček lepo obdaril.

Veseli december smo zaokrožili z božično novoletnim plesom, ki se ga je udeležilo veliko stanovalcev in nekaj svojcev. Uvodoma nam je naša direktorica Helena zaželela vesele praznike in srečno novo leto. Potem so otroci iz Osnovne šole 8. talcev zelo lepo zaplesali folklorni ples. Tisti, ki ne moremo plesati, smo z veseljem gledali plesalce in poslušali glasbo. Pohvaliti velja naše kuharje, ki so napekli raznih dobrot in nam postregli. Tudi pijače ni manjkalo.

Januarja smo si najprej ogledali diapozitive, ki jih je posnel Aleksander Čičerov v Sahari, kjer je preživel devet dni. Videli smo, kako so tam ljudje oblečeni, da lahko zdržijo v tistem pesku in vročini. Imajo povsem drugačna oblačila kot pri nas. Glavo in vrat si pokrijejo, nosijo dolge rokave, obleka sega do tal. Sem pa tja je v Sahari videti tudi kakšno zeleno drevo. Tam je menda voda. Povedal je, da hrana ni prav dobra. Imajo pa pri sebi vodo, da veliko pijejo. Vodniki jedo drugačno hrano kot obiskovalci. Spijo v šotorih in v spalnih vrečah. Avtomobile imajo v bližini, da imajo pri sebi, kar potrebujejo.

Prvič pa je v Domu nastopil ženski pevski zbor Kulturnega društva Tabor iz Logatca z zborovodjem Zdravkom Novakom. Zbor šteje 24 pevk, starih od 16 pa do 60 let. Moram povedati, da so nam zapeli kar nekaj zelo lepih pesmi. Kar precej

stanovalcev je prišlo na koncert. Vsi smo bili zelo zadovoljni, saj nam petje veliko pomeni. Pevke so obljubile, da še pridejo, saj so bile tudi one zadovoljne pri nas.

Prav tako prvič so nas obiskale članice Turističnega društva Ljubljana Šiška. Nastopile so s harmoniko, citrami in recitacijami. Program je povezovala Hiacinta Pivk. Mirjam in Vanda sta zaigrali na harmoniko, Marica pa na citre. Posebna zanimivost je bila 100 let stara Vandina harmonika.

Božiček na obisku v Domu.

Začela je s pesmijo Mama kuha kafe, končala pa s pesmijo Sveta noč in Ave Marija. Zadnji dve je zapela prav občuteno. Recitirala pa je Ivanka. Vsaka po svoje je bila čudovita. Res so nas prijetno razveselile in nam pripravile prijetno glasbeno popoldne. Hiacinta je obljubila, da še pridejo.

Januarja nas je obiskalo tudi 21 učencev Glasbene šole, ki so v našem domu že nastopili, pod vodstvom Vinka Kralja. Vsak učenec je na klavir zaigral eno ali več pesmic. Prav pristrčno je bilo videti deklice iz nižjih razredov, ko so igrale na klavir. Učitelj Vinko in ena izmed učenek sta skupaj zaigrala – ona na klavir, on pa na harmoniko. Otroci, ki so vselej tako pristrčni, nas še posebej razveselijo.

Ivanka Pečenik

Za bogastvo dobrih odnosov med prostovoljci

Prostovoljci na veselem srečanju "Pri Kisovcu".

Društvi upokojencev iz Logatca in Rovt sodelujeta od lanskega julija pri projektu »Starejši za večjo kvaliteto življenja doma«. Prostovoljci iz tega projekta smo se ob novem letu zbrali na Petkovcu. Najprej smo si ogledali cerkev sv. Hieronima; oskrbnik nam je predstavil nekaj zgodovine in zanimivosti te cerkve. Izpod lip, odetih v ivje, smo imeli očarljiv razgled. Od tam smo krenili na turistično kmetijo »Pri Kisovcu«, kjer so nas lepo pogostili. Pripravili smo si tudi nekaj zabave s skečem in srečelovom.

Ob vsem je pomembno, da se prostovoljci večkrat srečamo, se pogovorimo, si izmenjamo izkušnje in se tudi poveselimo. Taka srečanja nas družijo, bogatijo; prispevajo k dobrim odnosom in še k boljšemu sodelovanju, ki je prepotrebno za dober uspeh.

Mi-Mi

Zahvala

*Zdaj pot nas vodi tja,
kjer v tišini spiš,
kjer tihi dom le rože ti krasijo
in svečke ti v spomin gorijo*

Svojo življenjsko pot je sklenila

Frančiška Kogoj
1919 – 2007

Ob smrti naše mame, babice in prababice se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste se z nami s tiho žalostjo, cvetjem in svečami poslovali od naše dobre mame. Najlepše se zahvaljujemo dr. Katarini Turk, patronažnima sestrama Indiri in Evi za dolgoletno zdravljenje in obiske na domu ter intervencijski službi za hitro pomoč in prevoz v bolnišnico. Prav tako se zahvaljujemo tudi pogrebniemu zavodu Menart in g. Tomincu za pogrebne storitve. Posebna zahvala pa velja Gasilskemu društvu Dolenji Logatec, g. župniku za lepo opravljen obred in obiske na domu, sosedi Majdi Grom za pomoč pri pogrebu, pevcem in Zvezi borcev za podarjen venček. Hvaležni smo vsem, ki so ji izkazali zadnjo čast.

Žalujemo vsi njeni

Zahvala

*Skromno si živela
in ljubila si svoj dom.
Ljubezen, ki si nam jo dala,
za vedno v naših srcih bo ostala.*

Pavla Meze
1922 – 2007

Ob smrti naše drage, dobre mame se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in sveče.

Zahvalo izrekamo tudi osebju Doma starejših v Logatcu, dr. Katarini Turk, gospodu župniku za pogrebni obred, pogrebem, pevcem za odpete pesmi, pogrebniemu zavodu Menart in Komunalnemu podjetju Logatec.

Hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

Zahvala

Prezgodaj nas je zapustila naša draga mama

Antonija Oblak

Premalo je prostora, da bi se zahvalil vsem, ki ste mi stali ob strani ob boleči izgubi drage mame Antonije.

Posebej pa bi se rad zahvalil vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom. Še posebna zahvala pa velja dr. Darji Likar, medicinski sestri Ireni Petkovšek, patronažnima sestrama Indiri in Evi, voznikom reševalnih vozil, kaplanu Adrzej Goseku, Komunalnemu podjetju Logatec in pogrebniemu zavodu Menart, mojim sodelavcem z občine Logatec ter vsem, ki ste jo imeli radi.

*Hvaležen in žalujemo sin Zvonko
in Mici*

Zahvala

*Kakor jutraj sonce vstane,
misel nate nas objame,
tvoje delo, vera, vestnost in dobrot,
naj nam bo vodilo in življenjska dota.*

Konec novembra nas je v 93. letu starosti zapustil dragi in dobri oče, dedek in pradedek

Anton Turk-Isteničev Tone
iz Hotenjskih Žibrš

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti, nam izrekli sožalje, darovali cvetje, sveče in darove za sv. maše.

Predvsem se zahvaljujemo družini Petrovčič iz Žibrš za tako čustveno in iskreno pozornost ob njegovem pogrebu.

Zahvala tudi sorodniku, g. župniku za lepo opravljen pogrebni obred, pogrebniemu zavodu Menart in pevskega zboru.

Vsem še enkrat prisrčna hvala.

Žalujemo vsi njegovi

Zahvala

*Tu vse po tiho diha in verjame,
da onkraj gozda raste novi gozd,
da prav tako tam noč večer objame
in da je človek kakor ptica prost.*
(Matej Krajnc)

Alojz Žnidarič
iz Rovt

Hvaležni smo vsem prijateljem, sosedom in sorodnikom za vse tople žarke dobrote, ki ste jih ob obiskih prinašali v naš dom, ob bolečem slovesu pa v tolažbo prižgali v naših srcih.

Za posebno skrb in tenkočutno pomoč se zahvaljujemo dr. Janji Šešok.

Hvala pogrebniemu zavodu Menart, pevcem in gospodu župniku Janezu Petriču za lep poslovilni obred.

*Žena Cvetka
in vsi njegovi*

Napovednik prireditev

Petek, 15. februar, ob 20. uri, Velika dvorana Narodnega doma
EXTRA SHOW – NOVA PRIDOBITEV – Imitacije znanih osebnosti
Org in info: KŠD Trate, 031/547-985, Trpin Robert, ksd.trate@gmail.com

Sobota, 16. februar, ob 19. uri, Velika dvorana Narodnega doma
MAMA JE UMRLA DVAKRAT – Gledališka predstava
Org in info: Pionirski dom – Center za kulturo mladih, Rok Zrnec,
041 980 947

Petek, 22. februar, ob 20. uri, Velika dvorana Narodnega doma
JAMSKI ČLOVEK (Rob Becker) – gledališki abonma komedije Občine Logatec
Produkcija Gustav film in Theater Mogul. Režija: Nataša Barbara Gračner.
Igra: Uroš Fürst
Org. in info: Občina Logatec, 01/ 7590-633, renata.gutnik@logatec.si

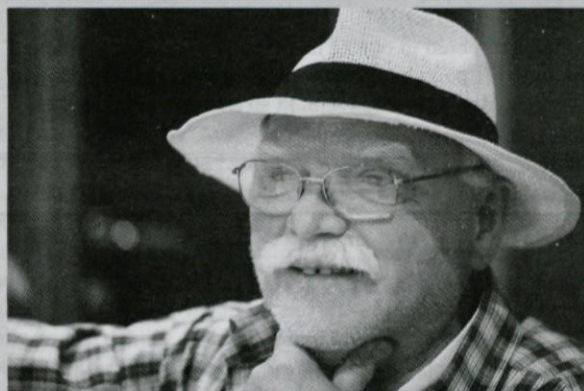
Petek, 29. februar, ob 18. uri, Steklена galerija ob Športni dvorani
3. OBMOČNA RAZSTAVA MLADIH LIKOVNIKOV IN 7. OBMOČNO SREČANJE MLADIH LITERATOV – BARVE – RUMENA, RDEČA, MODRA
– Osnovnošolci in srednješolci, ki so sodelovali na obeh natečajih, bodo na prireditvi predstavili likovna in literarna dela. Najboljši v vsaki posamezni starostni skupini in kategoriji bodo prejeli nagrade.
Org. in info: JSKD – OI Logatec v sodelovanju z LD Zeleni Oblaki, Tanja-Pina Škufca, vodja območne izpostave, 01/759 17 40, oi.logatec@kabelnet.net

V programu lahko pride do spremembe. Novosti bodo sproti objavljene na spletnih straneh občine Logatec www.obcina-logatec.com Prosimo za razumevanje. Podatke zbrala Občina Logatec, Tržaška cesta 15, 1370 Logatec, renata.gutnik@logatec.si / tel.: 01 7590 633.

Jožetu Mačku – Krištanovemu v spomin

Šele ko smrt zareže globoko rano, se zavemo, kako kratko je življenje, kako škoda je trenutka, ki ga v njem nismo izkoristili. Na silvestrovo, ko se sicer poslavljamo od starega leta, se je lani zgodilo, da smo se poslovili od človeka, ki je z veliko delovne in ustvarjalne moči znal in želel polno izkoristiti trenutke svojega življenja bodisi za potrebe svoje družine bodisi za širšo skupnost, ki jo je obdaril s silo in lepoto svojih glasbenih izpovedi.

Jožeta je glasba pritegnila že v rani mladosti: najprej je prepeval v otroškem-šolskem zboru, nato se je na koru srečal s cerkvenim zborom, sočasno pa še z moškim zborom. S svojim žametnim glasom je prepeval v začetnih letih Logaškega okteta. Cela tri desetletja je vodil cerkveni pevski zbor. Neizmerna pripadnost in prispevek logaški godbi pa sta povsem zaznamovala celo njegovo življenje. Pihalnemu orkestru Logatec se je Jože posvetil neprekinjeno skoraj pol stoletja (natančneje 47 let). V vsem tem obdobju skorajda ni bilo godbenega nastopa brez njegovega zvestega in nepogrešljivega basa, brez njegovih prepoznavnih sivih brkov in brez njegovega dobrodušnega nasmeha.

Generacije godbenikov so se menjale, prihajali so mladi, šolani glasbeniki. Spreminjal se je program in njegova zahtevnost. Le redki veterani so lahko sledili hitremu razvoju in napredku. S svojim zanosom, popolno predanostjo ter neusahljivim virom ustvarjalne moči je bil Jože vedno svetel vzor in zgled vsem: mladim in starim. Njegovo nepopustljivo poustvarjalno silo smo lahko občudovali in iz nje črpali vsi, ki smo ga poznali in imeli skupaj z njim čast soustvarjati godbeništvo in kulturno življenje na domačih tleh in vsepovsod drugod.

Za svoj prispevek logaški kulturi je Jože prejel zlato Gallusovo značko, visoko mednarodno priznanje – Medaljo CISM za posebne zasluge na področju godbeništva ter občinsko Februarsko priznanje za življenjsko delo na področju kulture.

Znenada je nastala praznina, ki jo tudi čas še dolgo ne bo zapolnil. Ostajajo mnogi nedodelani načrti, nedokončane misli – velik, ne do konca popisani list papirja.

Kaj, da ne, dragi Jože, pogrešali te bomo. Obljubljamo pa ti, da bomo tvoje delo nadaljevali tebi in vsem drugim v čast. Verjamemo, da nam bo tvoj duh pri tem stal trdno ob strani. In za vse to, za tvoj trud in dragoceni prispevek, dragi Jože, iskrena hvala.

Logaški godbeniki

Logaški koledar

Ko smo si leta 1988 ogledovali prvi Logaški koledar, nismo sploh pomislili, da bi nas utegnil koledar, vsakič sicer v drugačni preobleki in drugačni vsebini, spremljati vsa leta doslej – In tako se je zgodilo, da smo dobili logaški stenski koledar tudi za leto 2008: Logatec, zračni posnetki 1957-2007 – Idejo je, kot sicer za vse doslejšnje koledarje, porodil direktor Nakla, d.o.o., Logatec Anton Vadič, ki je v pogovoru razkril nekaj zanimivosti, ki so botrovale nastanku letošnjega koledarja

Od kod zamisel za letošnji koledar?

Je že tako, da je z idejami najteže, najraje se porodijo mimogrede, spotoma, ko človek o stvari še najmanj razmišlja. Tako me je v nekem hipu znenada prešinil tolikokrat slišani očitek: 'Ja, v Logatcu se nič ne dela, v Logatcu se nič ne dogaja, v Logatcu se nič ...' Pa sem si rekel, kaj ko bi skozi koledar predstavili, kako očiten polstoletni poselitveni, gospodarski in infrastrukturni razvoj lahko prikažejo zračni posnetki naše občine iz leta 1957 v primerjavi z letom 2007.

Koga vse ste še pritegnili k sodelovanju?

Moram priznati, da sta se Občina z županom Janezom Nagodetom in Komunalno

Anton Vadič

podjetje z direktorjem Igorjem Petkom v trenutku ogleda za koledar in tudi za sorazmerni delež pri sofinanciranju potrebnega stroška. Posnetke iz leta 1957 nam je dala na voljo logaška Geodetska uprava, posnetke naših dni pa nam je priskrbel cerkniški fotograf Matjaž Žnidaršič, ki je opravil tudi oblikovalni del

koledarja.

Kako pa ste se domogli do tako imenitnih posnetkov? Saj so imenitni, a ne?

So, so. Fotograf Žnidaršič, ki smo mu zaupali fotografski del, je moral z motornim zmajem kar večkrat obleteti logaško obnebo, da je v primernih okoliščinah lahko pripravil več kot 300 fotografskih posnetkov, ki smo jih odkupili za arhiv. Od tod smo odbrali tudi dvanajstero fotografij, ki so v koledarju zanimivo upodobile vse kraje naše občine.

Kdo je avtor komunalnih sporočil in zanimivih zapisov, ki govorijo o občini in posamičnih naseljih?

Legendo s sporočili o zbiranju in odvozu odpadkov sta pripravili Katja Markič in

Špela Ferjančič iz Komunalnega podjetja. Z besedili, ki govorijo o krajevnih zapisih, je opremila koledar Renata Gutnik, koordinatorica za kulturne in turistične dejavnosti Občine Logatec.

In načrti za naprej?

No, za zdaj sem vesel, da smo uspeli s koledarjem za leto 2008, ki je izšel v blizu 4000 izvodih in obiskal vsa naša gospodinjstva. Računamo tudi na logaški koledar za leto 2009. Ideja za vsebinski del je še v zračku. Prav gotovo jo bomo ujeli še ob pravem času.

Spoštovani Anton, vam in vsem vašim sodelavcem čestitke za letošnji koledar; za pričakovani naslednji logaški koledar pa kar največ domiselnosti.

M. Štefančič

Zaplesali so v novo leto

Pod geslom Zapešimo v novo leto je Društvo invalidov Logatec na štefanovo v Gospodarsko rekreativnem centru v Zapolju organiziralo prijateljsko srečanje invalidov in upokojencev občine Logatec.

Zbrane v Zapolju je obdaroval dedek Mraz.

Na srečanju se je zbralo preko sto invalidov in upokojencev, ki so se veselo zavrteli ob poskočnih zvokih Janeza Kogovška. Družabnost v Zapolju sta popestrila nastop pevskega zbora DI – DU Logatec pod vodstvom novega zborovodje Matije Logarja in obisk dedka Mrza, ki je vsakemu udeležencu izročil spominsko darilo. Za smeh in dobro voljo so poskrbeli z zanimivim skečem, kako hoče ženska zapeljati moškega.

Ob dobri hrani in pijači ter prijetni glasbi se je srečanje potegnilo daleč proti drugi jutranji uri.

Besedilo in foto: France Brus

Slovesno ob zlati poroki v Novem Svetu

Zadnji teden v lanskem novembru sta v Novem Svetu praznovala zlato poroko Zvonka in Ivan Leskovec – Dolinarjeva. V 50 letih nesebične ljubezni, potrpljenja in odrekanja sta si zgradila prijeten dom in ga obogatila s tremi otroki, ki so jima danes še z vnuki in pravnuki neizčrpno veselje. Na pobudo sosedov so slavljenca postavili mlaje; na presenečenje mlajarjev, je luknje za mlaje izkopal že pred njihovim prihodom ženin Janez kar sam. So pa sosedje sredi tedna poskrbeli za mlaje in jih tudi postavili. Sosede pa so spletle dolge vence, s katerimi so bogato okrasili mlaje. Tako je dogodek ponovno združil vaščane, ki jih sicer tempo današnjega življenja že močno odtuja. Že ob postavitvi mlajev se je živahno razpoloženje ob frajtonarici zavleklo tako rekoč neopazno v pozno četrtkovno noč. V soboto pa so se ponovno zbrali sosedje in sorodniki ter zlatoporočenca pospremili v farno cerkev, kjer je domači župnik Srečko Turk med bogoslužjem potrdil njuno petdesetletno zvestobo. – Da bi še naprej zdrava in vedra premagovala nadaljnja skupna leta, je želja hvaležnih svatov, ki so skupaj veselo praznovali vse do jutranjih ur. **Zadovoljni svatje**

Iz zgodb in dogodb

Ko smo v decembrski številki Logaških novic napisali nekaj **zgodb in dogodb** iz naše preteklosti, nismo pričakovali kaj posebnega odmeva. Pa vendar so v ljudeh še žive zgodbe iz preteklosti. Tako kaže, da so v posebnem spominu ostale tudi zgodbe o zdravilstvu. Ena takšnih v nekoliko spremenjenem besedišču je ostala v spominu tudi Eriki Štempihar. Prav živo se spominja, da so ob zdravljenju ječmena na očeh dejali:

»Ječmen žanjem, ječmen žanjem, stara baba, stara baba, – fej, te bodil!«

Vabimo torej vse, ki vam je ostala v spominu bodisi kakšna vraža ali urok, da se oglasite in s svojim bogatim spominom pomagate ohranjati dediščino naših dedkov in babic.

Albin Čuk

Pust, pust – krivih ust

Društvo prijateljev otrok in mladine, Osnovna šola 8 talcev in slaščičarna Kljuec so na pustno soboto, 2. februarja vabili v šolsko telovadnico na 20. otroško pustno rajanje. In na popoldanskem rajanju ob glasbi Janje in Primoža je bilo pustno živo, slikovito, tudi izvirnosti ni manjkalo.

Pa se je pustno zarajalo.

Foto: V. Meze

Najbolj izvirne maske so bile nagrajene. Slaščičarna Kljuec pa je poskrbela, da so se maske posladkale s pravimi pustnimi krofi.

g.u.

Zvončki prej ko sneg

Namesto da bi sredi letošnje januarske zime prekrila obronke gozdov in travnike spodobna bela snežna odeja, so vse naokoli razcveteli svojo belino telohi in zvončki – te prve znanilke pomladnega razpoloženja.

So pa zvončki pobelili zimsko krajino.

Besedilo in foto: France Brus

Na štefanovo v Grčarevcu

V pravem zimskem vzdušju je na štefanovo dopoldne v Grčarevcu pod Gutarjevimi "bregemi" potekalo žegnanje konj. Sredi bele pokrajine in rahlega sneženja je bilo prav lepo videti vesele obraze konjerejcev, ki so prihajali iz Jakovice, Laz, Planine, Lipelj in Grčarevca, ter praznično okrašene konje, ki so s hrzanjem in zimsko sapo opozarjali nase. Žegnanje so organizirali grčarevski konjerejci. Pozdravni nagovor je pred množico vaščanov - občudovalcev konj, imel pobudnik žeganja Mitja Osterman. Poleg blagoslova konj je opomnil tudi na državni praznik – dan samostojnosti in enotnosti. Planinski župnik, sicer tudi dekan dekanije Cerknica, Franc Kadunc je opravil žegnanje konj ter kruha, ki ga je podelil konjem. V prijetnem kramljanju ob vročih napitkih, otroškem živžavu, občudovanju in fotografiranju raznolikih pasem konj ter kmečkih vozov smo vsi prisotni zaželeli, da bi žegnanje konj na štefanovo postalo tradicija tudi v domači župniji Planina – vsako leto v drugi vasi.

Dekan Franc Kadunc ob blagoslovu konj in kruha.

Gvido Komar

KONJIK

VABIMO V PASJO ŠOLO

NA OSNOVNI TEČAJ IN MALO ŠOLO

Treningi bodo potekali v pokritem vadbšču centra KONJIK (pri Valkartonu v Logatcu).

Uvodni sestanek bo v torek, 26. februarja ob 18.00 (brez psov).

Prijave na: matjaz.mihevc@kabelnet.net

Dodatne informacije na: 041 644 047

BOLEČINE NISO VEČ RAZLOG ZA SLABO VOLJO IN ZA SKRBJ. ALI STE ZADOVOLJNI S SVOJIM ZDRAVJEM?

OBLIŽI ZA BOLJŠE POČUTJE! Kaj je to ???

STE POGOSTO UTRUJENI?
VAS BOLI GLAVA?
IMATE VISOK PRITISK?

Človekovo telo je kot orkester,
ki zveni harmonično le,
če je dobro uglašen.

Rastlinska olja in izvlečki zelišč, že kar nekaj let ponovno vstopajo na velika vrata v naše domove. Njihovo vrednost so cenili in z njihovo pomočjo reševali marsikatero težavo že v davnini. Že stari Egipčani in Kitajci so že z več kot pet tisoč letno tradicijo zdravljenja, ki temelji na celostnem pristopu s pomočjo akupunkture in akupresure ozdravljali vse mogoče bolezni. Bila so eliksir življenja, lepote, predvsem pa zdravja. Danes o njihovih sestavinah in učinkovanju vemo mnogo več. V organizem prehajajo na različne načine, skozi masažo v kožo ali z vdihovanjem skozi pljuča. V obeh primerih pridejo v krvni obtok in naprej do celic. Na ta način sodelujejo v procesu zdravljenja, kjer dvigujejo imunski sistem in tako čutno vplivajo na psiho, kar se v podzavesti odraža na občutku harmonije in dobrega razpoloženja. Številna raziskovanja so potrdila, da imajo mnoga zelišča tudi antibakterijske proti glivične in celo anti stresne lastnosti.

Podplate upravičeno imenujemo drugo srce človekovega telesa, saj so zbrane skoraj vse akupunkturne točke naših organov. Pri vseh boleznih so najprej prizadeti naši organi izločanja. To so ledvice, mehur, jetra, žolč in koža. Na podplatih se tudi zbirajo in krožijo strupi toksini, ki jih po različnih poteh vnašamo v naše telo (nepravilna prehrana, razna kemična zdravila, stresno življenje, dihanje nečistega zraka itd...) in se zaradi porušenega ravnovesja v telesu ne izločajo preko izločilnih organov, ampak se odlagajo v veznem tkivu. Posledice se kažejo: visok pritisk, težave s srcem, artritis, težave z jetri, ledvicami, revmo, težave z oteklimi nogami, razni glavoboli, nespečnost in še bi lahko naštevali.

Prepoznavni znaki zastrupitve, oziroma preobremenjenosti telesa s toksini in strupenimi snovmi so: bela obloga jezika, slab zadah, bele lise na nohtih, temni kolobarji okoli oči, slabo celjenje ran, močan telesni vonj, kronična utrujenost, visok pritisk, sladkorna bolezen, alergije....

Obliži **GREN SHEET DETOX** vsebujejo v prah zmlete naslednje sestavine: bambusov kis, biokamen turmalin, hrastov kis, goba caururus, evkaliptus, zelena hutunija, japonska nešplja, navadni pelin, hitosan, C vitamin, škrob, grelni pigment, mikrokapsule z grelno sestavino, polisahard. Vse te sestavine imajo sposobnost aktivirati akupunkturne točke na medianih in odpreti pore, tako, da se lahko strupi iz veznega tkiva in nezdrava limfa izločijo. Gre za naravno pot izločanja. Ker je na podplatih največ akupunkturnih točk, obliži nalepimo na lok podplate zvečer preden gremo spat in tako aktiviramo 60 točk.

Zjutraj obliži odstranimo. Če je barva obliža siva ali rjava ali celo rahlo mastna in ima neprijeten vonj, je to znak, da se je količina strupov v našem telesu zmanjšala. Obliki za dobro počutje **GREN SAP SHEET DETOX** aktivirajo telesne celice, krepijo imunski sistem, pospešujejo presnovo, sproščajo mišice, dajejo energijo, zmanjšujejo otekline in telesne bolečine.

Kura z obliži **GREN SAP SHEET DETOX** traja 5 dni na obeh podplatih. Priporočljivo je, da se čiščenje organizma ponovi 3 do 4 krat letno. Pri kliničnih opazovanjih v tujini je bilo zagotovljeno izboljšanje zdravstvenega stanja in boljšega počutja. Poudarjamo, da obliži za boljše počutje ne zdravijo, pač pa vam pomagajo pri omilitvi bolečin in zmanjšujejo uživanje kemičnih medicinskih zdravil, za katere vemo, da imajo negativne posledice na naš organizem. **Cena enega zavitka znaša 25 €.**

Obliži so primerni za zdrave ljudi kot preventiva!!! V kolikor imate željo po dodatnih informacijah, smo vam na voljo vsak delovni dan med 9. in 17. uro, na telefon 031 307 148.

Veseli bomo, če vam bomo lahko pomagali, da si tudi vi olajšate bolečine in vsako jutro z veseljem vkorakate v nov dan.

Hvala, da ste si vzeli čas in prebrali našo reklamo. V prihajajočem letu vam podjetje Tircom želi obilo zdravja!

TIRCOM d.o.o.

UVOZNIK: TIRCOM D.O.O.,
LJUBLJANA, PARMOVA 35,
TEL. 031 307 148
Obliže pošljemo tudi po pošti.
Cena poštne je 1€.

NEKAJ MNENJ IN IZKUŠENJ UPORABNIC OBLIŽEV GREN SAP SHEET DETOX

Ob koncu zime je udarilo; **rak dojke**. Z mešanico jeze in obžalovanja me je prijazna zdravnica v Kranju, ko je prebrala izvid preiskave odvzetega tkiva in uredila vse dokumente, pospremila do vrat. »Ne recite gospa, da tega niste opazili!! Kdo le ne bi, stalno utrujena na smrt, boleče noge, izpadanje las... TAKOJ V LJUBLJANO!« Tam so moj tumor s plameni metastaz tako sploščili in razpršili, da noben poseg ni bil mogoč. »Vas kmalu pokličemo.« Na poti domov, sem premišljevala, kaj vse si bo treba urediti: živo tarnanje, pogreb, žara, računi, dolгови, oporoka, posloviti se od vseh... Po vseh mogočih rešitvah bilhah sem naročila še obliže za boljše počutje, ker nisem imela kaj izgubiti. Polepila sem si ramena in začelo se je. Bolelo, vleklo, cukalo, skoraj premikalo nekaj notri, črni obliži, smrdeči, koža je pokala od lepilnega traku. 12 paketov je izginilo mimogrede. Ni še končano čiščenje, je pa kmalu prišlo do preobrata. Dobra počutja (vsaj to sem si rekla) sem se pojavila na onkologiji. Zgroženi so se mi opravičili, ker so za več kot mesec dni pozabili name, jaz pa na njih. »Hvala!« Naredili so ponovne teste, zelo je bolelo, prvi znak, da raka ni več. Zopet so pozabili name. Poiskala sem znanca zdravnika na Inštitutu. Sedela sva si nasproti za mizo in prav zabavno je bilo. Vedno znova je gledal v moje izvide - prve in nato druge, si čistil očala in ni mogel verjeti svojim očem: »Majda, raka definitivno ni več!« In zopet je šel pogledat, če prav vidi. Smejala sem se. »Naj mu povem? Saj ne bo verjel.« Še nekaj je govoril, res ne vem kaj, ker sem bila v mislih že pred Bogom, on je to naredil, to je njegovo delo, tudi obliži so božji dar, namenjeni tistim, ki jim verjamejo. Ne vem, ali sem se zahvalila in poslovila, preden me je kot raketo odneslo iz tiste grozne hiše. Pa verjemite ali ne, živa sem še!

Pozdrav in srečno, vaša Majda

Gospa Slavica iz Krškega stara 52 let, je bila popolnoma brez volje in energije. Nobeno delo ji ni šlo od rok. Obiskala je veliko zdravnikov, vsi izvidi so bili b.p. Po dveh terapijah z obliži za boljše počutje, se ji je vrnila volja do dela, počuti se prenovljeno, srečna je, ne more verjeti, da je tako zdrava in odličnega počutja kot nekoč.

Starejša **g. Ivanka** je imela nekaj let boleče in otečene noge. Obiskovala je redno zdravnike, pa nič. Pet večerov si je pridno lepila noge z obliži in po končanem tretmaju ji noge niso več zatekale. Po uporabi obližev za boljše počutje uporablja občasno tudi kremo Pedimol.

Leto 2007. Dobila sem najlepše darilo v življenju. Že več let nisem bila sposobna hoditi brez pomoči palice, niti toliko, da bi se sama dvignila s postelje. Sin me je skoraj nosil na WC. Po priporočilu kolegice sem kupila skoraj skeptično - obliže. Po treh kurah je bolečina v piščali izginila. Po stanovanju sem pričela hoditi brez birgel, pa tudi počasi sem sama vstajal iz postelje. Potem še eno priporočilo - kremo Pedimol. Naj bo še to sem si rekla in kupila. Res mi je pomagala, tako da se vsak dan mažem z njo. Res mi je to leto prineslo veliko veselja.

Najlepše hvala, vaša Sonja

S KOLOM ZABITO IN SMOLO ZALITO
Domače posebnosti

Ubogajmo prometni znak in smo v prekršku!

Obvezna smer - v ograjo!

Upoštevanje prometnih znakov je seveda najmanj, kar lahko zahtevamo od udeležencev v prometu. Tako so me učili v šoli, tako sem slišal na tečaju prometnih predpisov in tako velja po zakonu. Mislim, da še vedno velja pravilo, da je označba na cesti tudi »prometni znak«, kot recimo, neprekinjena črta, ki pomeni, npr., prepovedano prehitevanje, ali pa puščica na voznem pasu, ki določa smer vožnje.

so'net

SONET d.o.o., Vrhnika
Arhitektura, urbanizem, oblikovanje, svetovanje
Robova cesta 6, 1360 Vrhnika
sonet.biro@siol.net

Objavlja prosti delovni mesti :

1. Sodelavec pri projektiranju

in izdelavi načrtov za pridobitev gradbenega dovoljenja pogoji:

V.stopnja gradbene smeri ali druge tehnične smeri,
znanje osnovnih računalniških programov,
pripravljenost na strokovno
izpopolnjevanje in delo z računalnikom.

2. Sodelavec pri projektiranju - projektant

in izdelavi načrtov za pridobitev gradbenega
dovoljenja in urbanističnih načrtov
pogoji:

dipl. inženir, inženir ali študent zadnjih letnikov arhitekturne
ali gradbene smeri,
znanje osnovnih računalniških programov,
pripravljenost na strokovno izpopolnjevanje
in delo z računalnikom.

Pisne ponudbe pričakujemo do 15.03.2008
na gornjem naslovu.

Prednost bodo imeli kandidati z opravljenim
izpitom B kategorije
ali z večletnimi delovnimi izkušnjami.

Ko pa želimo zaviti s parkirišča ob Mercatorjevem centru na cesto, ki pelje do Tržaške oz. do drevoreda, tega pravzaprav ne bi smeli storiti. Puščica »naravnost« nas usmeri le na parkirni prostor ali pa – kam? Podirati ograjo? Tako storimo prekršek, če hočemo priti na glavno cesto. Je v novem zakonu tudi predvidena višja kazen za tistega, ki riše nerazumljive znake na cesti?

KRAS

Do 5.000 € prihrankov samo v času Polne Lune!
21. in 22. februarja!

Prihranki * Polne Lune:

SPARK do 1.260 €	TACUMA do 3.700 €
AVEO do 1.500 €	EPICA do 3.500 €
LACETTI do 3.200 €	CAPTIVA do 5.000 €

AvtoRiša
SELIŠKAR d.o.o.

Betajnova 16, Vrhnika
tel.: **01/750 22 52**

www.avtohis-seliskar.si

Plus veliko več.

*Navedeni prihranki so odvisni od posameznega modela in opreme ter veljajo pod posebnimi pogoji prodaje vozil v kampanji Polna luna, ki traja 21. in 22. februarja 2008. Za podrobnosti povprašajte Chevroletove partnerje, ki sodelujejo v kampanji. Slike so simbolične. Emissioni (g/km): 127-264. Poraba (mešani cikel, l/100 km): 5,2-11,5. Naročnik: Chevrolet Southeast Europe Kft. Budaors, Madžarska.